Ἀντιφωνητὴς

Ἴσος προῆλθες
τοῖς βροτοῖς ἑκουσίως,
(...)
ἄγων ἅπαντας
πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεός πεφυκώς,
ἐκ πυλῶν ἀνηλίων

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006 ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 210 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Ἄστρο λαμπρό μᾶς ὁδηγεῖ...

Χριστούγεννα λοιπόν καί ἡ πόλη τῆς Γέννεσης ἔχει τήν τιμητική της. Ἔτσι; Τό ἀκριβῶς ἀντίθετο: οἱ ἐκκλήσεις γιά βοήθεια, ἔστω αὐτές τίς μέρες πού τό ὄνομα τῆς πόλης βρίσκεται στά χείλη τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, φιμώνονται ἢ πέφτουν στό κενό. Μιά πόλη πού ζεῖ αἰχμάλωτη ἑνός Κατοχικοῦ καθεστῶτος, μέ ἕνα Τεῖχος παράνομο (καί μέ τή βούλα τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου) βρόγχο στόν λαιμό της νά "κοσμεῖται" μέ 10 στρατιωτικά φυλάκια καί 55 σημεῖα ἐλέγχου, μέ τό χριστιανικό της στοιχεῖο, τό ἄλλοτε κυρίαρχο, νά φυλλοροεῖ πρός τήν ἀνυπαρξία, δέν ἀξιώνεται μιάν ἀράδα στά διεθνῆ ΜΜΕ - ἀποσιωπᾶται καί ἡ προσφορά τῆς κυβέρνησης τῆς Χαμάς πού ἔδωσε 50.000 δολάρια γιά τούς ἑορτασμούς. Καί οἱ χριστιανικές Ἐκκλησίες; Ἡ Καθολική ἐκκλησία τῆς Ἱερῆς Καρδίας ἀνακοίνωσε ὅτι φέτος δέν θά στήσει τήν ἀναπαράσταση τῆς Φάτνης στήν πόλη ἀλλά στή θέση της θά βάλει ἕνα ὁμοίωμα τοῦ σιωνιστικοῦ Τείχους σέ ἔνδειξη διαμαρτυρίας μά καί συμπαράστασης στούς κατοίκους πού ὑποφέρουν. Πέρυσι ὁ Πάπας μνημόνευσε τήν κακή μοίρα τῆς πόλεως. Κάτι εἶναι κι αὐτό. Οἱ δικοί μας, οἱ ἑλληνορθόδοξοι, οὔτε λέξη;

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ:
Ὑπόδειγμα φανατικοῦ, ἀναχρονιστικοῦ λόγου!

Λοιπόν, ἀγαπητοί ἀναγνῶστες, πειστήκαμε! Τελικά ὁ ἐπιστημονικός λόγος τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ (τοῦ ἐπιδοτούμενου ἀπό εὐρωκονδύλια, φυσικά), κατέρριψε μέσα μας ὅλες τίς παλιομοδίτικες ἰδέες καί ἔστησε νέο, ὀρθολογικό κοσμοείδωλο, προσφέροντάς μας μοντέρνα ἐργαλεῖα ἑρμηνείας τῆς πραγματικότητας. Ἔτσι, γιά νά μήν σᾶς ἀφήσουμε κι ἐσᾶς (πού - κακῶς - δέν διαβάζετε τίς ἐπιστημόνισσες Φραγκουδάκη, Ἀβδελᾶ, Ρεπούση κτλ) στό σκότος τῆς ἀμάθειας, προσέξτε τί μεσαιωνικός βόρβορος κινεῖται κάτω ἀπό τά δῆθεν ἀθῶα στιχάκια στά χριστουγεννιάτικα κάλαντα:

1	*Καλήν ἡμέραν ἄρχοντες*
2	*ἄν εἶναι ὁρισμός σας*
3	*Χριστοῦ τή θεία Γέννηση*
4	*νά πῶ στ' ἀρχοντικό σας*
5	*Χριστός γεννᾶται σήμερον*
6	*ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει*
7	*οἱ οὐρανοί ἀγάλλονται*
8	*χαίρει ἡ φύσις ὅλη*
9	*Ἐν τῷ σπηλαίῳ τίκτεται*
10	*ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων*
11	*ὁ βασιλεύς τῶν οὐρανῶν*
12	*καί ποιητής τῶν ὅλων*
13	*Σ' αὐτό τό σπίτι πού 'ρθαμε*
14	*πέτρα νά μή ραγίσει*
15	*κι ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ*
16	*χίλια χρόνια νά ζήσει*

Σχόλια ἀνά στίχο:
1: «Ἄρχοντες»! Ξεκινᾶμε μ' ἕνα ἀντιδημοκρατικό λόγο, πού παραπέμπει στά ἀπολιθώματα περί κοινωνικῶν τάξεων κτλ, ἀγνοώντας τή λειτουργία τῶν ἀγορῶν
5: Ὥστε «Γεννᾶται Χριστός»! Καί ποιός τό λέει αὐτό; Λαμβάνουμε ὑπ' ὄψιν τίς ἄλλες γνῶμες γιά τό γεγονός; Τί λέει σχετικά π.χ. ὁ Ἡρώδης; Οἱ Φαρισαῖοι; Οἱ Βουδδιστές μοναχοί τοῦ Θιβέτ; Μήπως ἔχουμε μιάν ἐπικίνδυνα χριστοκεντρική θεώρηση τῆς ἱστορίας πού ἑτοιμάζει τούς νέους σταυροφόρους;
9-10: Δέν φτάνει πού γεννοῦσαν τότε οἱ γυναῖκες στίς σπηλιές, ὁ ρόλος τους ἀποσιωπᾶτο κιόλας: «Τίκτεται», λέει. Δηλαδή; Οὔτε λέξη γιά τό ποιός τίκτει;
11: Ὁ ὕμνος στόν μοναρχισμό συνεχίζεται, καί στήν καθαρεύουσα μάλιστα! Εἶναι φανερό τό ἐθνοφασιστικό μήνυμα πού περνάει ἡ χρήση αὐτῆς τῆς γλώσσας, πού δυστυχῶς δέν ἔχει ἀκόμη ποινικοποιηθεῖ ἡ χρήση της
13-14: Μικροαστικά ὄνειρα σάν αὐτό τοῦ σπιτιοῦ ἀναπαράγουν θλιβερά, παλαιωμένα στερεότυπα, προσκολλημένα σέ προεπιστημονικές ἀπόψεις γιά πατρίδες καί ἄλλα τέτοια φαντάσματα, πολύ μακρυά ἀπό τά σύγχρονα δεδομένα (εὐρωπαϊκά πακέτα, κεντροαριστερά χαρτοφυλάκια, σοσιαλιστικά γιώτ...)
15-16: Ἔ, ὥς ἐδῶ καί μή παρέκει! Ποιός νοικοκύρης νά ζήσει ρέ φαλλοκράτες; Νοικοκυρά δέν ὑπάρχει; Καί νά ζήσει ὁ προκομένος καί χίλια χρόνια, γιά νά μᾶς βιάζει, νά μᾶς ἐκμεταλλεύεται καί νά μᾶς καταδυναστεύει; Ἄντε ἀπό δῶ!

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ «Α»

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς βιβλιοπαρουσίασης τοῦ ἔργου τοῦ Μανώλη Γλέζου γιά τήν Ἐθνική μας Ἀντίσταση 1940-45, καταφέραμε νά βροῦμε τόν χρόνο γιά μιά συζήτηση μέ τόν ἄνθρωπο πού ὑποστασίασε ἐπί ἑπτά δεκαετίες ὅ,τι μαχητικότερο, καθαρότερο, συνεπέστερο, δημοκρατικότερο, πατριωτικότερο καί ἀνθρωπινότερο ἐπρέσβευσε ἡ Ἀριστερά στήν Ἑλλάδα. Δέν θέλουμε νά ἐπεκταθοῦμε στίς ἀνωτέρω κρίσεις μας πού ξέρουμε ὅτι ἐνοχλοῦν τόν ἴδιο, τίς θεωροῦμε ἄλλωστε κοινό τόπο γιά τήν συντριπτική πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων. Παραθέτουμε λοιπόν τόν διάλογο πού εἴχαμε στίς 4 Δεκεμβρίου:

- Κύριε Γλέζο, ποιὸ εἶναι τὸ μήνυμα τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης γιὰ τὸ σήμερα, πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ τὸ συνοψίσουμε;
Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ διασαφηνιστεῖ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μὲ τὴν ἐθνική του Ἀντίσταση πέτυχε τὴν ἀπελευθέρωσή του ἀπὸ τὴ σκλαβιά, ἕνα βασικὸ στοιχεῖο ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὸ ξεχνᾶμε. Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος, μετὰ τὸ 1821, αὐτοπροσδιορίστηκε κατακτώντας τὴν ὑπόστασή του μὲ τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του ἀπὸ τὴ σκλαβιά. Ἐπίσης οὐσιαστικότατο: συνέβαλε ἐξ ἀρχῆς στὴν ἧττα τοῦ ναζισμοῦ. Αὐτὰ τὰ δυὸ ἀποτελοῦν μία παρακαταθήκη γιὰ τὸ μέλλον. Μὲ αὐτὸν τὸν ἀγώνα του ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀποκτᾶ μία ἱστορικὴ κληρονομιὰ ποὺ, παρὰ τὶς δυσκολίες τοῦ Ἐμφυλίου πολέμου, δημιουργεῖ γιὰ τὸ μέλλον παρακαταθήκη πάνω στὴν ὁποία πρέπει νὰ στηριχθεῖ τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος, ὁ ἀγώνας του κατὰ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ κατακτήσουν ἔθνη, κράτη καὶ λαούς. Εἶναι λοιπὸν ἕνα μήνυμα γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

- Ὅλα ὅσα περάσατε μὲ ἐξορίες, φυλακίσεις, θανατικὲς καταδίκες, κτλ σήμερα ἠχοῦν περίπου ἐξωπραγματικά. Τί αἴσθησή σᾶς ἔχει μείνει ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς περιπέτειες πού σᾶς ὑπέβαλαν κάποιοι συμπατριῶτες μας;
- Τίς κατανοῶ ὡς ἕνα στοιχεῖο ποὺ συμπαρομαρτεῖ μὲ τὰ ὑπόλοιπα, μέσα σὲ ἕναν ἐμφύλιο πόλεμο. Ἦταν τὰ λογικά συνεπούμενα. Δὲν δίνω καμμία σημασία στὴν ἀτομικότητά τους. Ἐκεῖ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι στὴ συλλογικότητα. Ὅτι χάθηκε ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ ἐθνικοῦ μας δυναμικοῦ - στόν Ἐμφύλιο ὑπολογίζονται σὲ πάνω ἀπό 100.000 τὰ θύματα - τὸ ἄνθος δηλαδή τοῦ λαοῦ χάθηκε, ἔγινε μία διαστρέβλωση τῆς Ἱστορίας ποὺ παρά τὶς προσπάθειες (ἀκόμα καὶ σήμερα) δὲν πέτυχε νὰ καταχωρηθεῖ τὴν ἱστορία. Αὐτό ἔχει σημασία, ὄχι ἡ κάθε ἀτομική περίπτωση. Νὰ πῶ ἕνα παράδειγμα: Ὅταν ἤμουν κρατούμενος τῆς Χούντας στό Πικέρμι, ἔφεραν τούς δημοσιογράφους οἱ χουντικοί γιά νά τούς δείξουν ὅτι τά περί ἐκτελέσεων ἦταν ψέμματα. Τούς ἀπάντησα ὅτι «Ἐδῶ ἔχετε ἐκτελέσει τήν δημοκρατία, σημασία ἔχει ἄν ἐκτελέσατε τόν Γλέζο;». Τούς πῆραν ἀμέσως κι ἔφυγαν ἀπό τό δωμάτιό μου. Αὐτό ἔχει σημασία, ὄχι τί ὑπέστη τό κάθε ἄτομο ἀλλά ἡ ὅλη προσπάθεια νὰ ἐξαφανιστεῖ ἡ δημοκρατία, νά συκοφαντηθεῖ ὁ ἀγώνας μας καί νά ὑποταχθεῖ στούς ξένους ἡ πατρίδα μας. Ἡ ζημιά ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἔ, νά μήν καμαρώσουμε κι ἐμεῖς λιγάκι δίπλα του;

Συνέχεια στή σελίδα 4

ΠΑΠΑΣ ΚΑΛΕΙ ...ΚΙΣΣΙΝΓΚΕΡ!

Συγγνώμη ρέ παιδιά γιά τόν πρωτοσέλιδο Πάπα χριστουγεννιάτικα, δέν ἤθελα νά σᾶς κολάσω. Ὅμως ἡ εἴδηση μ' ἔβγαλε ἐκτός ἑαυτοῦ: Ποιόν προσέλαβε γιά σύμβουλό του σέ διεθνῆ θέματα λέτε ὁ πανάγιος κι ἀλάθητος Πατέρας τῆς Ρώμης, ὁ παπα-Βενέδικτος; Τόν Χένρυ Κίσσινγκερ! Σύμφωνα μέ τήν ἰταλική La Stampa καί τό Catholic Register ἡ πρωτοβουλία ἦταν τοῦ Γερμανοκαθολικοῦ καί ὁ Γερμανοεβραῖος σήριαλ κίλερ ἀποδέχθηκε τήν πρόταση!

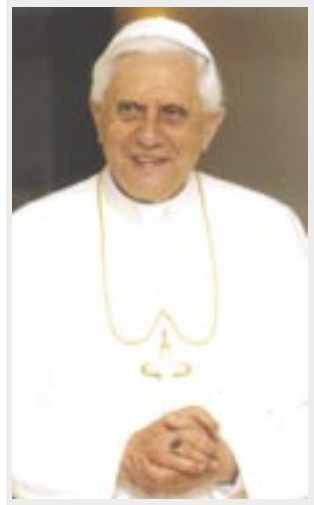

Βεβαίως, θά μοῦ πεῖτε, τί ξιπάζεσαι; Γιά ἕνα κράτος, κοσμικό - κοσμικότατο δέν μιλᾶμε; Μήπως ὁ Βοϊτίλα δέν ἦταν κολλητός μέ τόν Μπρεζίνσκι; Μήπως δέν πέρασαν ἀπό βατικανοσύμβουλοι ἀνθρωπίδες σάν τόν ἰρακοφάγο Γούλφοβιτς, βδέλλες σάν τόν Καμντεσί (τοῦ ΔΝΤ), τόν κονομολόγο Τζέφρι Σάκς καί τόν τραπεζάνθρωπο Τιτμάγιερ; Μήπως νά ψάξουμε ποιοί ἀπό αὐτούς εἶναι Χριστιανοί; Καί τί ἀπαντοῦν οἱ πανάγιοι; *«Ἡ πλειοψηφία τους ἴσως δέν εἶναι χριστιανοί ἀλλά εἶναι ἀπαραίτητες οἱ γνώσεις καί γνῶμες τους καί, εἰδικά στόν σημερινό κόσμο, εἶναι πάντα χρήσιμες οἱ ἄλλες ἀπόψεις»*! Τόση ἀνεκτικότητα, θά δακρύσω!...

Ποιητικές γ-ραφές Γ. Στρούμπα

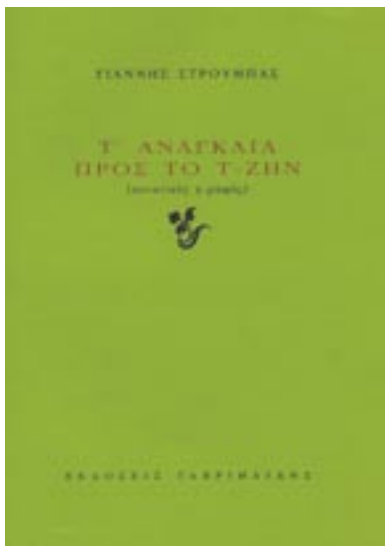

Η ποιητική συλλογή «*Τ' αναγκαία προς το τ-ζην (ποιητικές γ-ραφές)*» συγκεντρώνει ψηφίδες καθημερινότητας, συνηθισμένες μα και αναγκαίες, οι οποίες συνθέτουν ένα μωσαϊκό της νεοελληνικής πραγματικότητας. Το κρυφό χιαστό σχήμα του τίτλου προϊδεάζει σχετικά με την προαναφερθείσα πρόθεση: τζιν - ζην, γραφές - ραφές.

Οι «(συρ-)ραφές» παραπέμπουν ενδυματολογικά στο «τζιν», όμως υπονοούν σαφώς και την ποιητική συρραφή των καταστάσεων της καθημερινότητας, όπως αυτές συμβολίζονται μέσα από ένα καθημερινό ρούχο, το τζιν (καθημερινό ρούχο, καθημερινές καταστάσεις). Παράλληλα, οι «γραφές» που περιγράφουν την νεοελληνική πραγματικότητα κυρίως μέσα από παθογενείς καταστάσεις αντιστοιχούν στο «ζην», εφόσον ο ποιητικός τρόπος έκφρασης αποτελεί για τον αφηγητή της συλλογής έναν τρόπο ζωής, καθώς και πρόταση ζωής για τον αναγνώστη με την ελπίδα ότι η όποια παθογένεια περιγράφεται μπορεί να ξεπεραστεί μέσα από τη συνειδητοποίησή της. Οι αδυναμίες είναι στοιχείο συγγενές του ανθρώπου. Το ζήτημα επομένως δεν είναι η «επίπληξη» όσων σύρονται απ' τα πάθη τους (άλλωστε και ο αφηγητής σύρεται στην προκείμενη συλλογή απ' τα δικά του) αλλά ο εντοπισμός των αδυναμιών που θα οδηγήσει στον αγώνα για την ηθική βελτίωση.

Επομένως στη συλλογή συρ-ράπτονται ποιήματα ποικίλου περιεχομένου: ποιήματα σχετικά με την πολιτική, τον πόλεμο, τον συνδικαλισμό, την εργασία, την παιδεία, τα έθιμα, τις ανθρώπινες συμπεριφορές, τον έρωτα. Σε αντιστοιχία με το θεματικό εύρος οι διαθέσεις του αφηγητή διαβαθμίζονται σε επίσης εκτεταμένη κλίμακα. Έτσι διακρίνει κανείς από ποίημα σε ποίημα τη διάθεση ν' αλλάζει και να κινείται από τη νηφαλιότητα και τη στωικότητα μέχρι την αηδία και την οργή ή το σαρκασμό, από την πιο εκδηλωτική συντροφικότητα μέχρι την πλέον απόμακρη εσωστρέφεια. Παράλληλα το ύφος μετεωρίζεται μεταξύ της λιτότητας και του πλούτου των επιθέτων και των επιρρημάτων, ακολουθώντας πάντα τις διαθέσεις του αφηγητή σε κάθε ποίημα και οδηγώντας, στις περιπτώσεις που εκφράζεται οργή, ακόμα και στη χρήση σκληρών λέξεων ή φράσεων που κάποτε σοκάρουν. Πάντως οι κυκλοθυμικές αυτές αλλαγές οπωσδήποτε σχετίζονται με την επιχειρούμενη ψυχογραφία του ανθρώπου, μια ψυχογραφία που προσδιορίζει τον Έλληνα, τουλάχιστον, για την αστάθεια και τις μεταπτώσεις του από εποχή σε εποχή κι από κατάσταση σε κατάσταση.

Γιάννης Στρούμπας, «Τ' αναγκαία προς το τ-ζην (ποιητικές γ-ραφές)», εκδ. Γαβριηλίδης, Αθήνα 2006.

Υπόθεση Αγγλικής Σχολής:
Τα υπαρκτά φαντάσματα κυνηγούν ανύπαρκτα

Εκστασιασμένοι οι φορείς του νεοκυπρισμού, κονδυλοφόροι και πολιτευτές, από την πρώτης τάξεως ευκαιρία που τους δόθηκε από ανεγκέφαλους, θερμόαιμους και επιεικώς ηλίθιους νεαρούς, εδώ και μέρες συντηρούν κλίμα τρομοκρατίας στο νησί. Μας μιλούν για αιμοβόρες φασιστικές οργανώσεις με εκτόπισμα ανάλογο περίπου με αυτό των Γκρίζων Λύκων, για ομάδες και άτομα τα οποία τυγχάνουν συνωμοτικής κρατικής προστασίας και εκκλησιαστικής χρηματοδότησης με απώτερο σκοπό να αποδεκατίσουν τους Τουρκοκυπρίους και να αφανίσουν άπαντες μη Έλληνες. Αρθρογραφούν αρειμανίως για πολυπληθείς νεοναζιστικές ορδές που ακονίζουν τα μαχαίρια τους για να πετσοκόψουν τους εχθρούς στο όνομα της Άριας φυλής…

Κατ' αρχάς και κατ' αρχήν δεν δικαιολογούμε τα βίαια επεισόδια με τον ξυλοδαρμό των Τουρκοκυπρίων μαθητών. Όσες προκλήσεις και όσα πολιτικώς απαράδεκτα έκανε η Διεύθυνση της Αγγλικής Σχολής δεν δικαιολογούν με κανένα τρόπο την βίαιη επέμβαση και τον ξυλοδαρμό ανήλικων και ανυπεράσπιστων μαθητών. Τα κτυπήματα αυτά δεν ήταν κτυπήματα κατά του Αττίλα, του ψευδοκράτους ή της κατοχικής Τουρκίας. Τα άνανδρα κτυπήματα των ανόητων νεαρών ήταν κτυπήματα κατά του δίκαιου αγώνα μας, κατά της καλής θέλησης της πλευράς μας και πρωτίστως κατά του Ελληνικού Πολιτισμού. Και έδωσαν τα ερείσματα και τα επιχειρήματα σε αυτούς που τα γύρευαν, δηλ. στους γνωστούς κονδυλοφόρους και πολιτευτές που απαρτίζουν την Πέμπτη Φάλαγγα στο νησί. Όχι φυσικά πως αυτοί δεν θα έβρισκαν αφορμές «από την πέτρα». Αλλά αυτή ήταν πρώτης τάξεως, απίστευτα βολική για αυτούς, ευκαιρία για να συνεχίσουν ακάθεκτοι την ανθελληνική τους προπαγάνδα, δαιμονοποιώντας ολόκληρο τον κυπριακό Ελληνισμό με αφορμή μια χούφτα νευριασμένα παλιόπαιδα.

(…) Ενόχλησε βλέπετε το γεγονός ότι στην Κύπρο υπάρχουν ακόμα νέοι και νέες που δεν θέλουν να μαντρωθούν, δεν θέλουν να ανήκουν στις αριστεροδέξιες φανατισμένες νεολαίες και στα πολύχρωμα επιδοτούμενα

«πολυπολιτισμικά» (=αντιπολιτισμικά) γκρουπάκια και να συμμετέχουν στα νεοκυπριακά «επαναπροσεγγιστικά» σεμινάρια, γι' αυτό κτυπάνε τον πρώτο τους στόχο, την ΕΦΕΝ. Στο πρόσωπο της ΕΦΕΝ οι σωβινιστές αυτοί κονδυλοφόροι βρήκανε τον αποδιοπομπαίο τράγο που χρειάζονταν και κτυπάνε αλύπητα και με μανία ολόκληρο τον πατριωτικό χώρο, ολόκληρο το τμήμα εκείνο της νεολαίας που δεν υποκύπτει στα κελεύσματα της Νέας Τάξης και στις παγίδες των Σχεδίων Ανάν. Στρέφουν τα πυρά τους κατά του πλήθους των σκεπτόμενων νέων που απαιτούν το αντονόητο δικαίωμα να προσδιορίζονται ως Έλληνες, όπως ακριβώς οι Τούρκοι προσδιορίζονται ως τέτοιοι άφοβα.

(…) Μιλάτε για πολυπολιτισμικότητα. Τι σόι πολυπολιτισμικότητα θέλετε όταν πολεμάτε ότι αυτοχαρακτηρίζεται «εθνικό» και «ελληνικό» και όποιον τολμήσει να αρθρώσει φωνή διαφορετική από την δική σας αμέσως τον ταμπελώνετε ως «ρατσιστή» και «σωβινιστή»; Το γεγονός ότι ο Ταλάτ ονόμαζει το κόμμα του «Τουρκικό Ρεπουμπλικανικό Κόμμα» δεν σας ενοχλεί; Αν δημιουργούταν στην Κύπρο κόμμα που να έφερε στον τίτλο του τις λέξεις «εθνικό» ή «ελληνικό» δεν θα σκίζατε το καλσόν σας;

Φωνάζετε και οδύρεστε για τον «εθνικισμό» και τον «σωβινισμό» μας. Αλλά τσιμουδιά για τον εθνικισμό και τον σωβινισμό του «αριστερού» Ταλάτ και των Στρατοκρατών της Άγκυρας. Γιατί δεν ξελαρυγγιάζεστε για την φωταγωγημένη σημαία στον Πενταδάκτυλο; Για τις τεράστιες τουρκικές και τουρκοκυπριακές σημαίες σε κάθε γωνιά της κατεχόμενης νήσου; Για τα μυριάδες αγάλματα και πορτραίτα του εθνικιστή γενοκτόνου Κεμάλ Ατατούρκ; Είστε αξιοθρήνητοι. Η Τουρκία και το Φόρεϊν Όφις θα είναι πολύ ευχαριστημένοι με τον τρόπο που τους ξεπλένετε και τους δικαιολογείτε νυχθημερόν.

Όσο για τους νεαρούς τραμπούκους που συμμετείχαν στα επεισόδια, θα έπρεπε να γνωρίζουν ότι τέτοιες πράξεις βλάπτουν την πατρίδα. Τέτοιες πράξεις εξισώνουν το μυαλό μας με αυτό των Γκρίζων Λύκων. Τέτοιες πράξεις δεν ωφελούν σε τίποτα απολύτως. Ήταν λες και σας πλήρωσαν να καταστρέψετε την ΕΦΕΝ! Αν δεν σας αρέσει το τι γίνεται στην Αγγλική Σχολή, όπως ούτε εμάς μας αρέσει, διαμαρτυρηθείτε στην Διεύθυνση του. Όχι να ξυλοφορτώνετε ανυπεράσπιστους Τουρκοκύπριους. Δεν πρέπει να μας φταίει ο γάιδαρος και εμείς να βαράμε το σαμάρι…

Μια ντουζίνα νεαροί δεν αντιπροσωπεύουν το πατριωτικό κίνημα και δεν αντικατοπτρίζουν την ελληνική κυπριακή κοινωνία. Πάψτε λοιπόν να κυνηγάτε ανύπαρκτα φαντάσματα σωβινιστικού εθνικισμού. Η κυπριακή κοινωνία είναι ήδη στοιχειωμένη με αρκετά. Είναι γεμάτη υπαρκτά φαντάσματα μειοδοτών, ενδοτικών, πεμπτοφαλαγγιτών και αργυρώνητων προδοτών. Είναι γεμάτη με τα υπαρκτά φαντάσματα των νεκρών της άνανδρης τουρκικής εισβολής και του πραξικοπήματος. Με τα υπαρκτά φαντάσματα των αδικαίωτων ηρώων και μαρτύρων. Είναι επίσης φορτωμένη με τα φαντάσματα του ψευδορεαλισμού σας, του ανθελληνισμού σας, της αχαλίνωτης υποχωρητικότητας σας, του απολίτιστου «πολυπολιτισμού» σας. Το δικό σας υπαρκτότατο σωβινιστικό φάντασμα κυριαρχεί επί της νήσου και προσπαθεί να φιμώσει κάθε διαφορετική φωνή. Σήμερα η ΕΦΕΝ, αύριο εμείς, μεθαύριο κάποιος άλλος. Δεν θα μας φιμώσετε όμως. Διότι έχουμε πίστη στον δίκαιο αγώνα μας και στα ιδανικά μας. Και όσο θέλετε ειρωνευτείτε μας. Στα μυαλά των σκεπτόμενων Ελλήνων θα παραμείνετε μια γλοιώδης μειοψηφία…

Λάμπρος Γ. Καούλλας

VOTA COMMUNIA URBI ET ORBI
(ἢ «Ἡ συνεχιζόμενη ἐπέλαση τοῦ οἰκουμενισμοῦ»)

Συνέχεια ἀπό τήν 8η σελίδα

Καιρὸς ὅμως νὰ ποῦμε τὰ πράγματα μὲ τ' ὄνομά τους. Καὶ κυρίως ὀφείλουμε νὰ ξεκαθαρίσουμε ὅτι οὔτε ἀπὸ τὴ μία οἱ ἱεροὶ κανόνες μποροῦν νὰ ἑρμηνεύονται κατὰ τὸ ξεχειλωμένο νεοεποχίτικο δοκοῦν ἐκκοσμικευμένων ρασοφόρων, οὔτε ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ χαώδεις θεολογικὲς διαφορὲς μὲ τὴ Δύση ἔχουν πάψει στὸ παραμικρὸ νὰ ὑφίστανται. Ὅσο κι ἂν εἶναι βέβαιο ὅτι γιὰ ἐκείνη τὴν τελικὴ ρήξη τοῦ 1054 ἔπαιξαν προφανὴ ρόλο καὶ πολιτικὰ αἴτια (τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς ὑπερτονίζουν οἱ ἐγκάθετοι τοῦ συγκρητισμοῦ), εἶναι ἀκόμη πιὸ σίγουρο ὅτι αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἐπιστέγασε ἁπλῶς τυπικὰ μία μακραίωνη διαφοροποιητικὴ πορεία, ποὺ στὰ μέσα τοῦ 11ου αἰώνα ἦταν πλέον μή ἀναστρέψιμη. Μιλᾶμε οὐσιαστικὰ γιὰ δυὸ κόσμους σὲ πλήρη ἀπόκλιση ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, τοὺς ὁποίους ἡ ἐξάπλωση τοῦ Χριστιανισμοῦ ὄχι μόνο δὲν μπόρεσε νὰ ἑνοποιήσει, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα ἔκανε τὸ μεταξὺ τους χάσμα ἀκόμη πιὸ ἀγεφύρωτο, γιατί ἁπλούστατα ἡ Δύση - σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ βαθιὰ μυστικὴ ἐμπειρία τῆς Ἀνατολῆς - ποτὲ δὲν μπόρεσε νὰ φτάσει μακρύτερα ἀπὸ μία ὀρθολογιστικὴ καὶ μέσω ἁπλοϊκῶν δικανικῶν προσεγγίσεων ἀπόπειρα κατανόησης καὶ ἑρμηνείας τοῦ θείου. Ἡ θεμελιώδης αὐτὴ διαφοροποίηση, ποὺ τυγχάνει καὶ ἡ κύρια γενεσιουργὸς αἰτία ὅλων τῶν ἐπιμέρους δυτικῶν δογματικῶν παρεκκλίσεων (οἱ ὁποῖες φυσικὰ εἶναι ἐπίσης πάρα πολλὲς καὶ οὐσιαστικές, παρὰ τὰ ὅσα οἱ οἰκουμενιστὲς διαπρυσίως διακηρύττουν), κατὰ κανένα τρόπο δὲν ἔχει ἔστω ἐξομαλυνθεῖ. Πολὺ περισσότερο φυσικὰ οὐδὲν σημεῖον ἐπαφῆς ὑφίσταται τόσο μὲ ὅλο τὸ θλιβερὸ ἐκεῖνο συνονθύλευμα ποὺ ἀπαρτίζουν τὰ ἀναρίθμητα καὶ θεολογικῶς ἕωλα προτεστάντικα παραμάγαζα, ὅσο καὶ μὲ τὶς ἄλλες θρησκεῖες. Καὶ βέβαια ἡ ὑποβολιμαία βλακώδης «διαπίστωση» πὼς «ὅλοι στὸν ἴδιο Χριστὸ πιστεύουμε» (βλακώδης, γιατί ἁπλούστατα ΔΕΝ πιστεύουμε στὸν ἴδιο Χριστό) ἴσως νὰ εἶχε κάποιο νόημα σὲ περιπτώσεις ἰδεολογικοποίησης τῆς πίστης ἢ θεώρησης τοῦ γεγονότος τῆς θέωσης ὡς ἀτομικῆς ὑπόθεσης τοῦ καθενὸς (ὅποτε θὰ μποροῦσε νὰ ὑποτεθεῖ καὶ ἡ δυνητική της πραγμάτωση μέσα ἀπὸ πολλοὺς καὶ διαφορετικοὺς δρόμους). Ἐπειδὴ ὅμως ἐδῶ οὔτε περὶ ἰδεολογίας πρόκειται, οὔτε περὶ πράξεως περιχαρακωμένης ἰδιωτείας, εἶναι προφανὲς ὅτι κάθε ὀργανωμένη ἀπόπειρα σύγχυσης καὶ συγκρητισμοῦ, μόνο ἐκ τοῦ πονηροῦ μπορεῖ νὰ ἀρύεται καὶ πάντως ὄχι ἀπὸ εἰλικρινὴ διάθεση ἐπανασύνδεσης τῶν διεστώτων. Ὑπ' αὐτὸ τὸ πρῖσμα ἐννοεῖται ἀσφαλῶς ὅτι τὴν ἀκόμη εὐρύτερη διαθρησκειακὴ «διαπίστωση» ὅτι «ὅλοι στὸν ἴδιο Θεὸ πιστεύουμε» ἀπαξιῶ ἀκόμη καὶ νὰ τὴ σχολιάσω.

Φαίνεται ὡστόσο ὅτι ἕνα πολὺ μεγάλο μέρος τῆς ἱεραρχίας μας ὄχι μόνο δὲν συμμερίζεται τέτοιες σκέψεις, ἀλλὰ ἀντιθέτως κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ ὠθήσει τὰ πράγματα πρὸς τὴν ἀντίθετη κατεύθυνση. Τὸ ἴδιο ὅμως (καὶ μάλιστα σὲ ἀκόμη μεγαλύτερο βαθμό) ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ποὺ ἀπὸ μητέρα Ἐκκλησία καὶ θεματοφύλακας τῆς Ὀρθοδοξίας μετεξελίσσεται δυστυχῶς ὁλοένα καὶ περισσότερο σὲ μητέρα ἀταξίας καὶ κακοδοξίας, σὲ ἀρίδηλο ἄθυρμα τῆς ἑβραιοαμερικανικῆς πολιτικῆς καὶ σὲ τραγικὸ δούρειο ἵππο γιὰ τὴν ἐντὸς τῶν ὀρθοδόξων τειχῶν εἰσαγωγὴ νεοεποχίτικων ἀλχημειῶν. Δὲν γνωρίζω τί μπορεῖ νὰ θέσει τέλος σ' αὐτὸν τὸν θλιβερὸ κατήφορο. Τὸ βέβαιο πάντως εἶναι ὅτι τὸ δεδομένο γεγονὸς τῆς ὁμηρίας του ἀπὸ τὸ φασιστικὸ τουρκικὸ κράτος καὶ παρακράτος δὲν μπορεῖ ἐπ' ἄπειρον νὰ χρησιμοποιεῖται ὡς ἄλλοθι γιὰ νὰ δικαιολογεῖται ἡ θλιβερή του πνευματικὴ κατάντια. Μήπως ἦρθε ἡ ὥρα νὰ θυμηθοῦμε τὸν Μέγα Ἀθανάσιο, ποὺ προτρέπει τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα νὰ διακόπτει κάθε κοινωνία μὲ τοὺς σκανδαλοποιοὺς καὶ αἱρετικοὺς ἐπισκόπους καὶ ἱερεῖς; Μήπως, μὲ ἄλλα λόγια, ἦρθε ἐπιτέλους ὁ καιρὸς νὰ περιβάλουμε ὅλους αὐτοὺς τοὺς πλανεμένους μὲ τὴν ἀπαξίωσή μας καὶ νὰ τοὺς συμπεριφερόμαστε σὰν νὰ ἦταν ἀποσυνάγωγοι καὶ ἔκπτωτοι; Οἱ ἔχοντες ὀφθαλμοὺς τοῦ ὁρᾶν ὁράτωσαν. Καὶ νοήτωσαν οἱ ἔχοντες νοῦν τοῦ συνιέναι.

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρῆ 15, 691 00, **Κομοτηνή**
Τηλέφωνο: **25310 81537**
Τηλεομοιότυπο: **25310 81536**
Ἠλ. διεύθυνση: **karaiskk@otenet.gr**
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματείου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραΐσκος Κώστας**
Συντάσσεται ἀπό ἐπιτροπή
Ἐκτύπωση: *ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.*

Ἐτήσια συνδρομή:
Ἰδιωτῶν **22 €**
Ἐξωτερικοῦ, συλλόγων, ὀργανισμῶν, κλπ: **44 €**

Ἀριθμοί λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ἀνα-γνώσεις

Εἰκόνες τῆς Γέννησης

Ὁ **Ι. Μ. Χατζηφώτης** γιά τὴ Γέννηση στὴ Βυζαντινή Τέχνη ("Τά Χριστούγεννα τῆς Ρωμιοσύνης", ἐκδόσεις Τούμπης):

«…Τὰ δυὸ Εὐαγγέλια ἀναφέρουν, λοιπόν, ρητά τὴ φάτνη, τοὺς ποιμένες, τοὺς μάγους, τοὺς ἀγγέλους, τὸ ἀστέρι. Λείπει ἀπ' τὶς περιγραφὲς τὸ σπήλαιο, ποὺ ἀπαντᾶ ἀργότερα στὰ κοντάκια, τοὺς ὕμνους ἢ τὰ τροπάρια, ὅπως τὸ περίφημο «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει». Τὸ σπήλαιο στὸ κάτω μέρος ἑνὸς βουνοῦ καταλαμβάνει τὸ κέντρο τῆς παράστασης τῆς Γεννήσεως. Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ Θεῖο Βρέφος στὴ φάτνη μὲ τὸ βόδι καὶ τὸ ἄλογο κοντά του, τοὺς Ἀγγέλους πάνω ἀπ' τὰ βουνά, ἄλλοι νὰ θαυμάζουν τὸ νεογέννητο καὶ ἄλλοι νὰ ψάλλουν «ὡσαννά». Κοντὰ στὴ φάτνη ἡ Μητέρα, ξαπλωμένη, ἀνακαθισμένη ἢ γονατιστή, ἀνάλογα μὲ τὸ ἰδιαίτερο θεολογικὸ περιεχόμενο ποὺ ἤθελε νὰ δώσει ὁ καλλιτέχνης. Ὁ Ἰωσὴφ εἰκονίζεται παράμερα, στὴ μία ἀπὸ τὶς δυὸ γωνίες τῆς συνθέσεως. Δὲν εἶναι ἄμεσα δεμένος μὲ τὴ Γέννηση. Σκεφτικὴ καὶ λυπημένη ἡ ἔκφρασή του. «Εἰς τὸ πρόσωπο τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, ἡ εἰκὼν μᾶς ἀποκαλύπτει ὄχι μόνον τὸ προσωπικὸν του δρᾶμα, ἀλλ' ἕν ἀνθρώπινον δρᾶμα» παρατηρεῖ ὁ Οὐσπένσκι, «ἐκεῖνο τῆς συναντήσεως δυὸ ἐκδοχῶν περὶ κόσμου: ἡ μία, περιορισμένη εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς σαρκικῆς καὶ λογικῆς ὑπάρξεως, δὲν δύναται νὰ συμφωνήση λογικῶς καὶ συναισθηματικῶς πρὸς ὅ,τι ὑπερβαίνει τὸν λόγον. Ἡ ἄλλη, βασισμένη εἰς τὴν διαίσθησιν τοῦ ἐπέκεινα, ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ αὐτὸ διὰ τῆς ἀποκαλύψεως καὶ τῆς ἐλλάμψεως». Τὴν ἄλλη γωνία τῆς παράστασης τῆς Γεννήσεως καλύπτει συνήθως τὸ λουτρὸ τοῦ Βρέφους ἀπὸ δυὸ γυναῖκες. Ἡ σκηνὴ δὲν βασίζεται στὰ ἐπίσημα κείμενα τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀλλὰ στὸ εὐαγγέλιο τοῦ Ψευδο-Ματθαίου καὶ τὸ Πρωτευαγγέλιο τοῦ Ἰακώβου, σύμφωνα μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Ἰωσὴφ πῆγε καὶ βρῆκε δυὸ μαῖες νὰ βοηθήσουν τὴν Παναγία στὴ γέννα. Ὅταν ὅμως ἔφθασαν βρῆκαν τὸν Ἰησοῦ ἤδη γεννημένο καὶ ἡ μία ἀπ' αὐτές, ἡ Σαλώμη, ποὺ δὲν πίστεψε στὴν ἀρχὴ τὴ γέννηση παιδιοῦ ἀπὸ Παρθένο, παρέλυσε, πάντα κατὰ τὶς ἴδιες διηγήσεις, τὸ χέρι της, ποὺ θεραπεύτηκε ὅταν ἄγγιξε τὸ Θεῖο Βρέφος. Τὸ λουτρὸ συμβολίζει ἐδῶ τὴν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ καὶ ἰσορροπεῖ τὸ κάτω τμῆμα τῆς σύνθεσης ὡς ἀντίβαρο τῆς ἀνθρώπινης ἀπορίας τοῦ Ἰωσὴφ γιὰ τὸ θαῦμα τῆς Ἀσπόρου Γεννήσεως ποὺ καταυγάζει κατὰ πνευματικὸ τρόπο στὸ κέντρο τῆς παράστασης τὸ σκοτάδι τοῦ Σπηλαίου.

(…) Τὸ Δαφνὶ καὶ ὁ Ὅσιος Λουκᾶς στὸ καθολικό τους ἔχουν νὰ παρουσιάσουν δυὸ ἀπὸ τὶς πιὸ κλασικὲς ἀπεικονίσεις τῆς Γέννησης σύμφωνα μὲ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ ποὺ προσπαθήσαμε νὰ διαγράψουμε. Ἡ Γέννηση τοῦ καθολικοῦ του Ὁσίου Λουκᾶ, ποὺ προηγεῖται χρονικά, κατέχει τὸ ΝΑ ἡμιχώνιο τοῦ ναοῦ καὶ ἔχει φιλοτεχνηθεῖ μὲ συμμετρία, μὲ κίνηση, μὲ χρωματικὴ ἁρμονία. Ἐντυπωσιάζει ἡ ἀφαιρετικὴ διάθεση στὴ διαμόρφωση τῶν βουνῶν καὶ ἡ κίνηση τῶν Ἀγγέλων. Ἡ Παναγία εἰκονίζεται ἀνακαθισμένη ν' ἀκουμπᾶ τὸ Βρέφος μὲ τὸ δεξὶ χέρι. Ἡ στάση της δὲν δείχνει τὴν ταλαιπωρία τοῦ τοκετοῦ, δηλώνει μᾶλλον τὴν ἀπουσία τῶν ὠδίνων του, ἡ ὁποία ὑπογραμμίζει τὴν θεία προέλευση τοῦ Ἰησοῦ. Στὸ Δαφνὶ ἡ μεγαλειώδης τέχνη τοῦ ψηφιδωτοῦ σὲ ὅλη τὴν ἔξαρση καὶ δυναμικότητά της, μὲ σαφήνεια καὶ ἀναδρομὲς στὰ ἀρχαιοελληνικὰ πρότυπα, ἂν καὶ καταστραμμένη στὸ ἀριστερὸ κάτω τμῆμα της - ὅπου εἰκονιζόταν κατὰ πάσα πιθανότητα τὸ λουτρό - δημιούργησε μιὰ σύνθεση ὅλο λαμπερὰ καὶ φωτεινὰ χρώματα. Ἡ Παρθένος, μισοξαπλωμένη ἐδῶ, ὑποδηλώνει περισσότερο τὴ Σάρκωση, τὴν πραγματικὴ καὶ ἀναμφισβήτητη ἀνθρώπινη ὑπόσταση τοῦ Θεοῦ. Σκοπὸς τοῦ τονισμοῦ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἡ τάση νὰ μὴ θεωρεῖται φαινομενικὴ ἡ σάρκωση, ἡ Γέννηση, ἀλλὰ πραγματικὴ καὶ ἀνάλογη μὲ τὴ Θεία καταγωγή.

(...) Τρίτος τύπος ἀπεικόνισης τῆς Παρθένου στὴ Γέννηση εἶναι ἡ γονατισμένη μπροστὰ στὴ φάτνη μάνα τοῦ Χριστοῦ. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἡ εἰκόνα τῆς Γεννήσεως ἀπὸ τὸ τέμπλο τῆς μονῆς Σταυρονικήτα στὸ Ἅγιον Ὄρος, ποὺ φιλοτεχνήθηκε τὸ 1546. «Ἡ προέλευση αὐτῆς τῆς λεπτομέρειας» σημειώνει ἡ Ἀγάπη Καρακατσάνη «εἶναι δυτικὴ καὶ χρησιμοποιήθηκε πρῶτα σὲ εἰκόνες ζωγραφισμένες γιὰ Δυτικοὺς μὲ τὴ βυζαντινὴ νοοτροπία καὶ βασικά, εἰκονογραφία. Στὴν μεταβυζαντινὴ ζωγραφικὴ ἐμφανίζεται σχεδὸν συγχρόνως στὸ Δωδεκάορτο αὐτὸ (ὅπως καὶ στὴν παράσταση τῆς Γεννήσεως στὸ καθολικό της ἴδιας μονῆς) καὶ στὴν τοιχογραφία στὸ Καθολικό τῆς μονῆς Βαρλαὰμ στὰ Μετέωρα τοῦ Φράγκου Κατελάνου (1548) ποὺ μένει πιὸ πιστὸς στὸ πρότυπό του. Ὕστερα διαδίδεται καὶ χρησιμοποιεῖται συχνά, ἂν καὶ τὸ νόημα τῆς Γεννήσεως ἀλλοιώνεται μὲ τὴν ἀπεικόνιση τῆς Παναγίας γονατιστῆς».

Στὶς εἰκόνες ποὺ ἀναφέραμε πιὸ πάνω παρουσιάζεται κι ἕνα ἀκόμη πρόσωπο, ἕνας βοσκὸς (ἡ ἡλικία του ποικίλλει, ἂν καὶ ἐπικρατεῖ ἡ μορφὴ γέροντα μὲ σκοῦρο ροῦχο), ὁ ὁποῖος συνομιλεῖ μὲ τὸν Ἰωσὴφ στηριγμένος σὲ ἕνα κλαρὶ ποὺ τὸ χρησιμοποιεῖ σὰν γκλίτσα. Πρόκειται γιὰ συμβολικὴ παράσταση τοῦ Διαβόλου, ποὺ προέρχεται ὡς θέμα ἀπὸ τὰ Ἀπόκρυφα καὶ σκοπὸ ἔχει νὰ ὑπογραμμίσει τὸ δρᾶμα τοῦ Ἰωσήφ. Ἡ παράδοση αὐτὴ ἀναφέρει ὅτι ὁ Διάβολος, γιὰ νὰ πειράξει τὸν Ἰωσήφ, τοῦ ἔλεγε, καθὼς ἐκεῖνος καθόταν παράμερα σκεφτικός, ὅτι ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ φυλλοβολήσει τὸ κλαρὶ ποὺ τὸν στήριζε, τὸ ξερό, ἔτσι δὲν γίνεται νὰ γεννηθεῖ παιδὶ ἀπὸ παρθένο. Τότε τὸ ξερόκλαδο ἄνθισε.

(…) Λίγες γραμμὲς τοῦ Φώτη Κόντογλου: «Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ζωγραφίζεται στὰ βυζαντινὰ εἰκονίσματα μὲ τὴν πνευματικὴ ἁγιότητα ποὺ εἶναι ἱστορημένη μέσα στὸ Εὐαγγέλιο. Δηλαδὴ παριστάνεται σὰν μυστήριο, ἐνῶ ἡ κοσμικὴ ζωγραφικὴ ποὺ εἴπαμε τὴ ζωγραφίζει σὰν μιὰ σκηνοθεσία καὶ τίποτα παραπάνω. Κοιτάξετε καμμιὰ τέτοια ζωγραφιά, ὅπως εἶναι τοῦ Κορέτζιου εἴτε τοῦ Μουρίλλου, καὶ θὰ νιώσετε τί λέω. Στὶς δικές μας τὶς εἰκόνες ἡ Γέννηση παριστάνεται μὲ ἁπλὸν καὶ βαθὺ τρόπο, χωρὶς ἐπιτηδευμένα στολίσματα καὶ μάταιες αἰσθηματολογίες. Ὅλα εἶναι ἁπλὰ καὶ ταπεινά, πλὴν μέσα στὰ ἁπλὰ αὐτὰ σχήματα ὑπάρχει ἐκεῖνο τὸ Θρησκευτικὸ πνεῦμα ποὺ εἶναι ἄπιαστο γιὰ τοὺς ἄθρησκους, γιατί εἶναι ὡς πνοὴ αὔρας λεπτῆς...»

Ἡ Σύνθια φεύγει, ἡ ἐλπίδα παραμένει

Στήν τελευταία της πράξη ὡς μέλους τοῦ Κογκρέσου, ἡ μοναδική Σύνθια Μάκ Κίννεϋ πρόλαβε νά πεῖ μερικές ἀλήθειες καί νά ταράξει τά νερά τοῦ χαμαιτυπείου στό ὁποῖο ἐπί τόσα χρόνια προσπάθησε νά φέρει ἕναν ἀέρα ἀλήθειας καί δημοκρατίας.

Στίς 8 Δεκεμβρίου λοιπόν κατέθεσε πρόταση μομφῆς κατά τοῦ Μπούς, χωρίς βέβαια πιθανότητες ἐπιτυχίας μά ὡς συμβολική κίνηση (ἤδη ἡ νέα διευθύντρια τοῦ καταστήματος, Nancy Pelosi, ἀπό τόν χῶρο τῶν Δημοκρατικῶν, ἔσπευσε νά ξεκαθαρίσει τήν ἀρνητική της στάση ἔναντι τῆς πρότασης). Γιά ποιό πρᾶγμα κατηγορεῖ ἡ Σύνθια τόν καθυστερημένο; Γιά παραπλάνηση τοῦ Κογκρέσου στόν πόλεμο τοῦ Ἰράκ καί γιά παραβίαση τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν μέ τούς δρακόντιους νόμους γιά τίς παρακολουθήσεις. Τώρα πῶς γίνεται ἕνα ἄτομο πού διανοητικά κεῖται μεταξύ ραδικιοῦ καί ἀμοιβάδας νά ἀποπλανήσει ἕνα τσοῦρμο σοφούς, αὐτό δέν τό γνωρίζω. Προφανῶς κι ἡ καημένη ἡ Σύνθια, πού ἐξωπετάχθηκε τελικά (γιά 2η φορά!) ἀπό τό Κογκρέσο, δέν μπορεῖ νά πεῖ ὅλη τήν ἀλήθεια...

Πάντως στίς ΗΠΑ τό παραδοσιακό ἀγγλοσαξωνικό μπλόκ συμφερόντων δείχνει νά κερδίζει σημαντικούς πόντους ἔναντι τοῦ σιωνιστικοῦ: Ὁ Γκέιτς πού διαδέχεται τόν Ράμσφελντ εἶναι ἕνα τυπικό γρανάζι τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ συστήματος (26 χρόνια στή CIA) καί δείχνει ρεαλιστής στίς πρῶτες του δηλώσεις. Ὁ Μπόλτον πῆρε πόδι ἀπό τήν ἀμερικανική ἀντιπροσωπεία στόν ΟΗΕ. Ἡ ἔκθεση τοῦ Iraq Study Group πού ἐκπονήθηκε ἀπό τήν ὁμάδα Μπέηκερ γιά τό Ἰράκ μπορεῖ νά μήν κομίζει τίποτε τό ἰδιαίτερο ἀπό πλευρᾶς πληροφοριῶν ἀλλά ξαναφέρνει τά πράγματα μέ τό κεφάλι πάνω καί τά πόδια κάτω (χώρια πού κατάφερε νά μνημονεύσει στίς 160 σελίδες της καί τό Παλαιστινιακό «δικαίωμα ἐπιστροφῆς» τῶν προσφύγων, ἐξαγριώνοντας τούς γνωστούς κύκλους). Οἱ καθηγητές Μιρσχάιμερ καί Γουώλτ πού ἐξέδωσαν ἀπό τό Χάρβαρντ τὴ μελέτη τους γιά τό ἰσραηλινό λόμπυ στίς ΗΠΑ ὄχι μόνο κέρδισαν παντοῦ τίς ἐντυπώσεις ἀλλά καί ἑτοιμάζουν νέα ἀνάλογη κίνηση. Καί τό βιβλίο τοῦ πρώην Προέδρου Τζίμυ Κάρτερ (Palestine: Peace Not Apartheid) μπορεῖ νά ἐπαναλαμβάνει κάποιες ἀπό τίς προπαγανδιστικές θέσεις τοῦ Ἰσραήλ ἀλλά περιγράφει θαυμάσια τήν σημερινή ρατσιστική πολιτική του στήν Κατεχόμενη Δυτική Ὄχθη. Ἡ παραίτηση κάποιου Κένεθ Στάιν ἀπό τό Κέντρο Κάρτερ προσπάθησε νά μειώσει τήν ἀξία τοῦ βιβλίου ἀλλά τό γεγονός παραμένει, ὅπως καί τό βιβλίο.

Βεβαίως δέν ἀναμένεται ἀνατροπή τοῦ σκηνικοῦ, ἀφοῦ οἱ κύριοι παράγοντες (Τῦπος, παρασκήνιο, οἰκονομική ἰσχύς...) παραμένουν ἀμετακίνητοι σύμμαχοι τῆς ἄλλης πλευρᾶς. Ἔτσι, οἱ ἀπαισιόδοξες ἐκτιμήσεις τοῦ Τζέημς Πέτρας εἶναι βάσιμες. Ὡστόσο καί κάποια καλά σημάδια τῶν τελευταίων ἑβδομάδων δέν εἶναι γιά νά τά ἀγνοοῦμε· εἶναι ἄλλωστε τόσο λίγα...

Μιά σερβοφάγος λιγότερη

Ὁ θάνατος τῆς Ἀμερικανίδας πρώην πρέσβεως τῆς χώρας της ἐπί τετραετία στόν ΟΗΕ, Τζήν Κιρκπάτρικ προχθές (8-12-06) δέν στέρησε τόν κόσμο ἀπό κάποιαν ἐργάτρια τοῦ ἀγαθοῦ, γιά νά τό ποῦμε σεβόμενοι τὴ μνήμη τῆς νεκρῆς. Καί δέν χρειάζεται νά 'ναι κανείς κομμουνιστής γιά νά νιώθει ἔτσι (ἡ Κιρκπάτρικ ἦταν φόλα ἀντικομμουνίστρια καί σύζυγος πράκτορα τῆς OSS, προδρόμου τῆς CIA)· ἡ στάση της στήν δυτική ἐπιδρομή κατά τοῦ σερβικοῦ λαοῦ τό 1999 ἀρκεῖ γιά νά δώσει τό στίγμα της: Ἦταν μία ἀπό τίς 100 πού ὑπέγραψαν (2-9-1993) τήν πρόστυχη ἐπιστολή πρός τόν τότε πρόεδρο τῶν ΗΠΑ Μπίλ Κλίντον ζητώντας τόν βομβαρδισμό τῆς Σερβίας.

Γιά ὅποιους δέ, πιστεύουν ὅτι ὅλα ὀφείλονταν σέ κάποια «σλαβοφοβία», νά σημειώσουμε καί κάποια ...ὑλικότερα κίνητρά της: Κάθε χρόνο τσέπωνε ἑκατομμύρια δολάρια ἀπό τήν Κυβέρνηση μέσῳ τῆς ἑταιρείας Operations and Policy Research, Inc. ἡ ὁποία κάλυπτε μυστικές ἐπιχειρήσεις (ψυχολογικές καί μή) τῆς CIA. Κατά τ' ἄλλα ἦταν φανατική ὑποστηρίκτρια Λατινοαμερικάνων δικτατόρων (καί κατά τῆς Θεολογίας τῆς Ἀπελευθέρωσης), σιωνιστικῶν ὑποθέσεων (βλ. καί νεκρολογία τῆς ADL) καί τῆς «ἐλεύθερης ἀγορᾶς». Θεός σχωρέστην.

Καί τώρα ὁ Σέσελι...

Μετά τούς θανάτους τῶν Μιλόσεβιτς καί Μπάμπιτς πέρυσι στό στρατόπεδο Σέρβων αἰχμαλώτων τῆς Χάγης, ἕνας νέος φόνος ἑτοιμάζεται: Ὁ «ὑπόδικος» Σέσελι συνεχίζει τήν ἀπεργία πείνας γιά τά στοιχειώδη του δικαιώματα καί οἱ γιατροί του προειδοποίησαν γιά τήν πιθανότητα θανάτου του ἀνά πάσα στιγμή. Τό Βελιγράδι δήλωσε πώς ἕνας 3ος θάνατος κρατουμένου θά εἶναι ἀπαράδεκτος. Νά σκιάχτηκε λέτε κείνη ἡ ἀξιολάτρευτη εἰσαγγελέας, πῶς τή λένε, Ντελμόντε, Ντελπόρνε...

Ο Γ.Γ. της Περιφέρειας Α.Μ.-Θ.
κ. **Μιχάλης Α. Αγγελόπουλος**,
εύχεται από καρδιάς, σε όλες και όλους,
Καλή Χρονιά, Χρόνια Πολλά,
με υγεία και κάθε οικογενειακή
και προσωπική ευτυχία.

Συνέντευξη μέ τόν Μανώλη Γλέζο

Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

- Ἐπί χρόνια ἀσχοληθήκατε μέ τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση, μάλιστα στό χωριό σας ἐφαρμόσατε μέτρα πρός τήν κατεύθυνση τῆς ἄμεσης δημοκρατίας. Νά ποῦμε λίγα λόγια σχετικά;

*- Ἡ ἐνασχόλησὴ μου μὲ τὴν Αὐτοδιοίκηση εἶναι πολλαπλή. Σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς δημοκρατίας ὡς στέλεχος τῆς ΕΔΑ εἶχα ἀσχοληθεῖ ἄμεσα μὲ τὸ ξανακοίταγμα τοῦ θεσμοῦ τῆς Αὐτοδιοίκησης, ἡ ὁποία εἶναι καταχωρισμένη στὴν ἱστορία μας ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὁμήρου, στὴν κλασικὴ Ἑλλάδα, στὴν περίοδο τῶν κοινοτήτων τῶν Ἑλλήνων καὶ στὴν περίοδο τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδας. Ἔχουμε αὐτὲς τὶς φάσεις ὅπου ἡ αὐτοδιοίκηση στὴν πατρίδα μας ἔχει πάρει τὴν πιὸ ὁλοκληρωμένη της μορφή. Ἐπιχειρήσαμε τὴν ἰδέα τῆς Αὐτοδιοίκησης νὰ τὴν κάνουμε πράξη. Ὑπάρχει καὶ ἡ περίοδος ποὺ πῆγα στὸ χωριὸ μου νὰ δοκιμάσουμε τὴν ἄμεση δημοκρατία μά καὶ τώρα ἀκόμη εἶμαι μέλος τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου τῆς Ὑπερνομαρχίας Ἀθηνῶν, ὅπου ἀγωνίζομαι νὰ ἀποκτήσει ἡ αὐτοδιοίκηση τὴν ἀξία της ὡς θεσμὸς κατοχυρωμένος ἀπὸ τὸ Σύνταγμα ὅπου ρητὰ ἀναφέρεται (ἄρθρο 102, παρ. 2) ὅτι ἡ Αὐτοδιοίκηση ἔχει τὴν οἰκονομικὴ καὶ διοικητική της αὐτοτέλεια. Κι ἐνῶ αὐτὰ λέει τὸ Σύνταγμα, στὴν πράξη ὅλα ἀναιροῦνται μὲ μία σειρὰ ἀπὸ νόμους ποὺ μετατρέψαν τὴν Αὐτοδιοίκηση σὲ ὀργανισμοὺς - κρίκους τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ ἱμάντες μεταφορᾶς τῆς κεντρικῆς κρατικῆς ἐξουσίας πρὸς τὸν λαό. Πρῶτα λοιπὸν ἐπιβάλλεται νὰ ἐφαρμοστεῖ τὸ Σύνταγμα, εἶναι τὸ βασικότερο ὅλων. Πρέπει νὰ πάψουν τὰ ἔσοδά τους νὰ εἶναι ἐπὶ τῶν κρατικῶν φόρων ἀλλὰ νά εἶναι ἕνα ἀνεξάρτητο κονδύλι τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Καθὼς ἡ κεντρικὴ ἐξουσία ἐλαφρύνει τοὺς φόρους γιὰ νὰ φαίνεται καλὴ στοὺς πολίτες, μένει μετέωρη ἡ οἰκονομία τῆς Αὐτοδιοίκησης. Κοντὰ σ' αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς, τοῦ 42%, ποὺ μαζὶ μὲ ὅλα τ' ἄλλα ἀποτελοῦν πλήρη νοθεία τῆς δημοκρατίας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοστεῖ ἡ ἁπλὴ καὶ ἄδολη ἀναλογικὴ γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύονται ὅλα τὰ τμήματα τοῦ λαοῦ. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα μέσα στὸ ὄργανο ποὺ θὰ ἐκλεγεῖ μπορεῖ νὰ ἐκλέγεται ὁ πρόεδρος, δήμαρχος, νομάρχης ἢ ὑπερνομάρχης. Αὐτὴ ἡ προσωποκρατία ποὺ κυριαρχεῖ δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὴν δημοκρατία. Καὶ πρέπει βέβαια νὰ σταματήσει αὐτὴ ἡ ἀπάτη τῶν ὑπερνομαρχιῶν καὶ σύμφωνα μὲ τὴν δέσμευση ὅλων τῶν κομμάτων τοῦ 1989, νὰ ἐφαρμοστεῖ τὸ αἱρετὸ τῶν περιφερειακῶν συμβουλίων, ὥστε σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς Αὐτοδιοίκησης (Κοινότητες, δῆμοι, ἐπαρχίες, νομαρχίες, περιφέρειες) νὰ ὑπάρχουν αἱρετὰ ὄργανα. Ὅπως κάθε κράτος πρέπει νὰ εἶναι αὐτοδιοικούμενο ἀπέναντι στὰ ἄλλα, ἔτσι καὶ κάθε κομμάτι τοῦ κράτους πρέπει νὰ εἶναι αὐτοδιοικούμενο ἔναντι τῶν ἄλλων. Εἶναι ὁ πρῶτος στόχος, γιὰ τὸν ὁποῖο ὅλοι ὅσοι θέλουν νὰ λέγονται δημοκράτες πρέπει νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐπίτευξή του. Πέρα ἀπὸ αὐτό, προχωρῶ στὸ ἑπόμενο βῆμα, ὅπου **δὲν πρέπει νὰ εἶναι τὰ ὄργανα ποὺ θὰ ἀποφασίζουν ἀλλὰ νὰ ἀποφασίζει ὁ ἴδιος ὁ λαὸς** σὲ λαϊκὲς συνελεύσεις. Τὴν ἐμπειρία τὴν ἔχουμε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὁμήρου, μέχρι τὶς ἐκκλησίες τοῦ Δήμου στὴν κλασικὴ Ἑλλάδα, τὶς λαϊκὲς συνελεύσεις τῶν ἑλληνικῶν Κοινοτήτων... Κι ὅπως ἀποδείχτηκε ὅτι μπορεῖ νὰ γίνει στὸ χωριὸ μου, ἔτσι μπορεῖ νὰ γίνει παντοῦ. Αὐτὸ τὸ βάζω σὲ ἕνα μελλοντικὸ σχέδιο καὶ δὲν πρέπει νὰ λείπει ὡς ἕνας οὐσιαστικὸς στόχος, νὰ περάσει ἡ ἐξουσία ἀπὸ τὰ χέρια τῶν λίγων στὰ χέρια τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν. Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἀποφασίζει γιὰ τὸν ἄλλον, κι ὅποιος νομίζει ὅτι τό μπορεῖ, βρίσκεται ἐκτὸς πραγματικότητος. Αὐτὸς εἶναι ὁ στόχος τοῦ μέλλοντος, ἡ δημοκρατία τοῦ μέλλοντος κι ἂν θέλουμε νὰ τὸ ποῦμε ἐπιστημονικά εἶναι ἡ κοινωνικοποίηση τῶν μέσων τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας.*

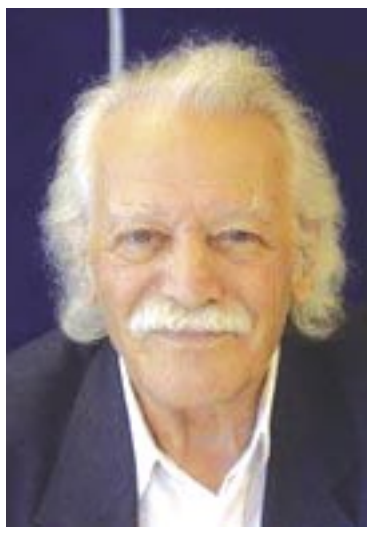

- Συνήθως γιά τό ζήτημα ἐφαρμογῆς ἄμεσης δημοκρατίας ὑπάρχουν ἐνστάσεις σέ σχέση μέ τά μεγάλα μεγέθη τῶν ἀστικῶν κέντρων καί τήν ὕπαρξη ἤ μή εἰδικῶν γνώσεων.

- Ὅταν μιλοῦσα γιά τήν ἄμεση δημοκρατία στή Βουλή, μερικοί συνάδελφοί μου ἔλεγαν ὅτι αὐτά εἶναι ὄνειρα θερινῆς νυκτός. Ὅταν τά ἔκανα πράξη στό χωριό μου, ἔλεγαν ὅτι δέν μποροῦν νά γίνουν σέ μεγάλη κλίμακα. Γιατί; Δέν μπορεῖ ἕνας δῆμος νά κάνει συζήτηση πού μπορεῖ νά τόν ἀπασχολεῖ (ὕδρευση, στάθμευση, ἀποχέτευση...) μέ τά ΜΜΕ, οἱ πολίτες νά γίνουν κάτοχοι τῶν πληροφοριῶν καί νά ψηφίσουν σέ μιά μέρα, ἔστω σέ τερματικούς Η/Υ, χωρίς κἂν νά πᾶνε σέ ἐκλογικά τμήματα; Προφασίζονται τάχαμου τά μεγάλα μεγέθη γιά νά μήν κάνουν αὐτό πού πρέπει. Σήμερα γιά παράδειγμα πού στέλνουμε πλοῖα κτλ γιά τό Ἰράκ, τόν Λίβανο κτλ δέν μπορεῖ νά γίνει πανελλαδική συζήτηση καί δημοψήφισμα; Κι ὅσον ἀφορᾶ τό σκέλος τῶν εἰδικῶν γνώσεων, θά πῶ ὅτι οἱ κάτοικοι ἑνός χωριοῦ ξέρουν νά λύσουν τά προβλήματά τους χωρίς τήν καθοδήγηση κανενός. Ποῦ πρέπει νά γίνει ἕνας δρόμος, τί νά γίνει γιά τήν ὕδρευση κτλ. Ὅλοι οἱ ἀνεγκέφαλοι τῶν γραφείων εἶναι κατώτεροι τῶν ἰδίων τῶν κατοίκων. Στό κάτω κάτω ἂν αὐτοί κάνουν λάθος, θά τό πληρώσουν οἱ ἴδιοι καί τήν ἑπόμενη φορά δέν θά τό ἐπαναλάβουν. Δέν θά εἶναι ὅπως ὅταν ἀποφασίζει ἕνας ὑπουργός καί τό λάθος πού κάνει τό πληρώνει ὅλη ἡ Ἑλλάδα... Γιά προβλήματα ἄλλης κλίμακας (ἐπαρχείου, νομοῦ, Περιφέρειας...) μπορεῖ νά γίνει τό ἴδιο ἀκριβῶς ἀλλά μέ ἐκλεγμένα, ἁρμόδια ὄργανα κι ὄχι μέ πουκάμισα ἀδειανά σάν τήν ὑπερνομαρχία.

- Στή ζωή σας γνωρίσατε μεγάλες προσωπικότητες πού ἄφησαν τό σημάδι τους στήν νεότερη ἱστορία. Ποιές θά ξεχωρίζατε;

- Ἡ ἀντίληψη πώς ἡ Ἱστορία εἶναι ἱστο-ρία προσωπικοτήτων καί ἰδιαίτερα προικισμένων ἀνθρώπων μέ βρίσκει ἐντελῶς ἀντίθετο. Ἀναμφισβήτητα καθένας μας ἐπηρρεάζεται ἀπό τούς συνανθρώπους του, ἀναμφισβήτητα καθένας μας ἀναζητᾶ ἕνα πρότυπο πρόσωπο, ἀλλά ἐκεῖνος πού θά προσκολληθεῖ σέ ἕνα πρόσωπο καί θά τό θεωρήσει ὅτι μόνο αὐτό κατέχει τήν ἀλήθεια καί κανένας ἄλλος θά ἀποτύχει στή ζωή του. Δέν γράφεται ἔτσι ἡ ἱστορία. Ἂν ἐπιμένεις ὅμως νά σοῦ πῶ, θά σοῦ πῶ ὅτι ἡ μάνα μου καί δασκάλα μου ὑπῆρξε γιά μένα μιά μεγάλη παιδαγωγός καί πρότυπο, ὁ πατέρας μου πού ἡ προσωπικότητά του ἦταν παρούσα - ἄσχετα πού τόν ἔχασα δυόμισι χρονῶν -, ἡ γιαγιά μου, ὁ ἀδερφός τοῦ πατέρα μου, ἡ θυσία τοῦ ἀδερφοῦ μου ὑπῆρξε πρότυπο γιά μένα... Προχωρώντας παραπέρα, ὁ Δημήτρης Γληνός ἦταν μιά σημαντική προσωπικότητα. Γιά πρόσωπα πού μοῦ ἔκαναν ἐντύπωση στήν προσωπική μας γνωριμία καί συζήτηση, ἄσχετα μέ τό ἂν συμφωνῶ μέ τήν πολιτική τους διαδρομή ἤ ὄχι, ὁπωσδήποτε στό διεθνές στερέωμα ὁ Παλμίρο Τολιάτι γ.γ. τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἰταλίας, ὁ Νικήτα Χρουστσώφ, ὁ Γιασέρ Ἀραφάτ, ὁ Φιντέλ Κάστρο... Δέν μπορῶ νά μήν ἀναφέρω τόν Πικάσσο, πού τόν γνώρισα προσωπικά. Ὁ Ναζήμ Χικμέτ, μέ τόν ὁποῖον ὅμως δέν γνωριστήκαμε προσωπικά. Ἀπό τούς δικούς μας ποιός μπορεῖ νά μήν μιλήσει γιά τόν Βάρναλη, γιά τόν Αὐγέρη, τόν Ρίτσο, τόν Μίκη Θεοδωράκη...

- Ζήσατε τήν Ἑλλάδα σέ πολλές διαφορετικές φάσεις. Πῶς βλέπετε τήν Ἑλλάδα τοῦ σήμερα καί τό μέλλον πού προδιαγράφεται;

- Ὅταν πέρυσι στήθηκε τό μνημεῖο γιά τούς ἐκτελεσμένους πατριῶτες στήν Καισαριανή, κλήθηκα νά μιλήσω μαζί μέ τήν πολιτική ἡγεσία τῆς χώρας. Σέ μιάν ἀποστροφή εἶπα: «Ἂν αὐτός ὁ κόσμος πού τιμοῦμε σήμερα σηκωθεῖ καί μέ ρωτήσει "πῶς εἶναι ἡ Ἑλλάδα σήμερα Μανώλη;", τί θά ἔλεγα; Ὅτι εἰδικά γιά τόν τομέα τῆς δημοκρατίας θά ἔδινα τήν παρακάτω ἀπάντηση: Πώς ἡ Ἑλλάδα σήμερα ἔχει τήν καλύτερη δημοκρατία πού εἶχε ποτέ ἀπό τό 1828 καί τήν χειρότερη δημοκρατία ἀπό αὐτές πού θά μποροῦσε νά ἔχει - καί δέν ἔχει. Ἐκεῖ ἀργότερα ἔγινε μιά συζήτηση καί διευκρίνησα: Τί εἴδους δημοκρατία ἔχουμε ὅταν ὑπάρχει τέτοια σύγκρουση καί σύγχυση τῶν διακριτῶν ἐξουσιῶν; Ἐκλέγουμε μόνο Κοινοβούλιο καί ἀπό κεῖ προκύπτει ἡ ἐκτελεστική ἐξουσία καί ἡ δικαστική ἐξουσία. Εἶναι αὐτό δημοκρατία; Πῶς νά συγχρωτιστεῖς μέ τήν ἀντίληψη τοῦ ἀποκλεισμοῦ μερίδας τοῦ λαοῦ ἀπό τό Κοινοβούλιο, μέ τήν μετατροπή τῆς Αὐτοδιοίκησης σέ Ἑτεροδιοίκηση, μέ τήν μονοκρατορία τοῦ ἑκάστοτε Πρωθυπουργοῦ (καί πιό κάτω τοῦ κάθε ὑπουργοῦ κτλ), τό ὀλιγοπώλιο τῶν ΜΜΕ πού ἀποφασίζουν ποιές εἶναι οἱ εἰδήσεις πού θά μάθουμε... Καί πῶς νά ἀγνοήσουμε αὐτό πού συμβαίνει στήν πράξη, ὅπου οἱ λίγοι ἀποφασίζουν γιά τούς πολλούς; Ἢ γιά τό ζήτημα τῆς εἰρήνης, πού βρισκόμαστε στόν 21ο αἰώνα κι ἐξακολουθοῦμε νά κατασκευάζουμε ὅπλα αὐτοκαταστροφῆς, διαθέτοντας τό 25% τοῦ προϋπολογισμοῦ μας καί στέλνοντας στρατό ἐκτός χώρας, διατηρώντας ξένες στρατιωτικές βάσεις, κτλ. Τί σχέση ἔχουν αὐτά μέ ὅ,τι προσπαθοῦμε κι ὅ,τι ὀνειρευόμαστε;

Ἱκανοποιοῦμαι λοιπόν γιά τήν πρόοδο πού κατακτήσαμε ἀλλά ἔχουμε μπροστά μας εὐρύτατο ἐπίπεδο πού νοηματικά τό ἔχουμε συλλάβει ἀλλά δέν μποροῦμε νά τό ὑλοποιήσουμε: τήν βούληση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Σχόλια πτερόεντα

Τό βιβλίο **«Ἡ Μάχη τοῦ Ἔβρου»**, πού ἐξέδωσε πρό ἡμερῶν (καί παρουσίασε στήν... Ἀθήνα) ἡ Περιφέρεια ΑΜ-Θ δέν τό πήραμε ἀκόμη στά χέρια μας. Ὅμως δέν μποροῦμε παρά νά ἐπισημάνουμε ἐξ ἀρχῆς κάποια πράγματα: Πρῶτον τήν κραυγαλέα ἀντίθεση μιᾶς τέτοιας ἔκδοσης σέ κάθε ἔννοια «σεμνότητας καί ταπεινότητας». Ντάξει, δέν πιστέψαμε ποτέ ὅτι κάτι τέτοιο θά ἐπικρατήσει ἀλλά μήν πᾶμε καί στό ἄλλο ἄκρο! Καί δεύτερον τήν ἀνυπομονησία τοῦ γ.γ. νά δρέψει δάφνες ἀπό ἕνα μεῖζον πεδίο ἀναμέτρησης μέ τήν πραγματικότητα, ὅταν, σύμφωνα καί μέ τόν ἴδιο, τίποτε δέν ἔχει ἀκόμη κριθεῖ. Καί τί θά γίνει ἄν σέ 2-3 μῆνες ξαναπλημμυρίσει τό ποτάμι, ἐπαληθεύοντας τίς πληροφορίες τοῦ Γ. Ντόλιου γιά τήν πρόωρη πληρότητα στά βουλγαρικά φράγματα; Καλοί καί ἅγιοι οἱ ἀπολογισμοί πρωτοβουλιῶν ἀλλά στό τέλος τῆς μάχης κανένας δέν νοιάζεται πρωτίστως ἄν ἔκανες στρατηγικά σωστές κινήσεις: ὅλοι ρωτοῦν ἄν νίκησες - εἰδικά ὅταν εἶναι οἱ δικές τους ζωές πού παίζονται στή μάχη...

Ἐντυπωσιακοί ὁμολογουμένως οἱ τίτλοι: Καθηγητὴς Ψυχιατρικῆς, πρόεδρος Παγκόσμιας Ψυχιατρικῆς Ἑταιρείας, βουλευτής Ἐπικρατείας, σημιτοϋπουργός, Ἀκαδημαϊκός, πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἀναγορεύτηκε πρόσφατα καὶ ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Ἀνεπιστημίου Θράκης. Κι ὅλα αὐτά ὁ **δρ Στεφανής** τὰ μεθερμήνευσε μεταξύ ἄλλων, σὲ διορισμό τοῦ ἑνός του γιοῦ σὲ ἡλικία τριαντasomething κατευθείαν σὲ θέση ἀναπληρωτῆ καθηγητῆ Νευρολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν μὲ παράλληλη χρηματοδότηση τῶν ἐρευνῶν (καὶ τοῦ βιογραφικοῦ) του στὸ Ἵδρυμα Ἰατροβιολογικῶν Ἐρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας μὲ δεκάδες ἑκατομμύρια εὐρώ ἀπό τά... ἀντισταθμιστικά τῶν F16!!! Παρέδωσε ἔτσι ὁ ἀκαδημαϊκός δάσκαλος ἕνα κορυφαῖο μάθημα γιὰ τὸ πῶς ἀντιλαμβάνεται αὐτός (καὶ ἄλλοι...) τὴν ἀξιοκρατία, τὶς ἴσες εὐκαιρίες, τὴν αὐτοδιοίκηση καὶ τὸ μέλλον ἐν τέλει τοῦ φέουδού τους, γνωστοῦ καὶ ὡς ἑλληνικό Πανεπιστήμιο.

Παρουσιάστηκε στήν Ἀλεξανδρούπολη ἡ μελέτη γιὰ τὸν ἐναλλακτικό τουρισμό, αὐτή πού φιλοδοξεῖ νά ἀναδείξει τήν περιοχή μας σέ «πράσινο» παράδεισο. Θέλουμε νά πιστεύουμε ὅτι «**Ἀγροτουριστική Α.Ε.**» πού παρουσίασε τήν μελέτη δέν περιορίστηκε στά γνωστά ἀλλά ἔκανε καί κάποιο ἐπιπλέον βῆμα μπροστά. Πάντως τά «καταγεγγραμμένα πλεονεκτήματα» τῆς Ἀν. Μακεδονίας - Θράκης, μέ «*τοὺς φυσικούς, ἱστορικοὺς καὶ πολιτιστικούς της πόρους, τὴ γεωγραφική της θέση καὶ τὴ θετική ἀποδοχή τῆς τουριστικῆς ἀνάπτυξης*», δέν προδιαγράφουν καί σπουδαῖες προοπτικές - καί μακάρι νά βγοῦμε ψεῦτες. Ἡ τελική κατάληξη τῆς Ἀγροτουριστικῆς Σχολῆς στίς Καγκέλες Μαρώνειας σέ ...καφετέρια παρά θίν' ἁλός (μέ ὅλο τό τυπικά ἑλληνέζικο παρασκήνιο) ἤ τό ὀρειβατικό μονοπάτι στόν Ἅγιο Γεώργιο τῆς ἴδιας περιοχῆς πού κόστισε περίπου σάν ...Ἐγνατία, ἴσως δείχνουν καί τά ὅριά μας.

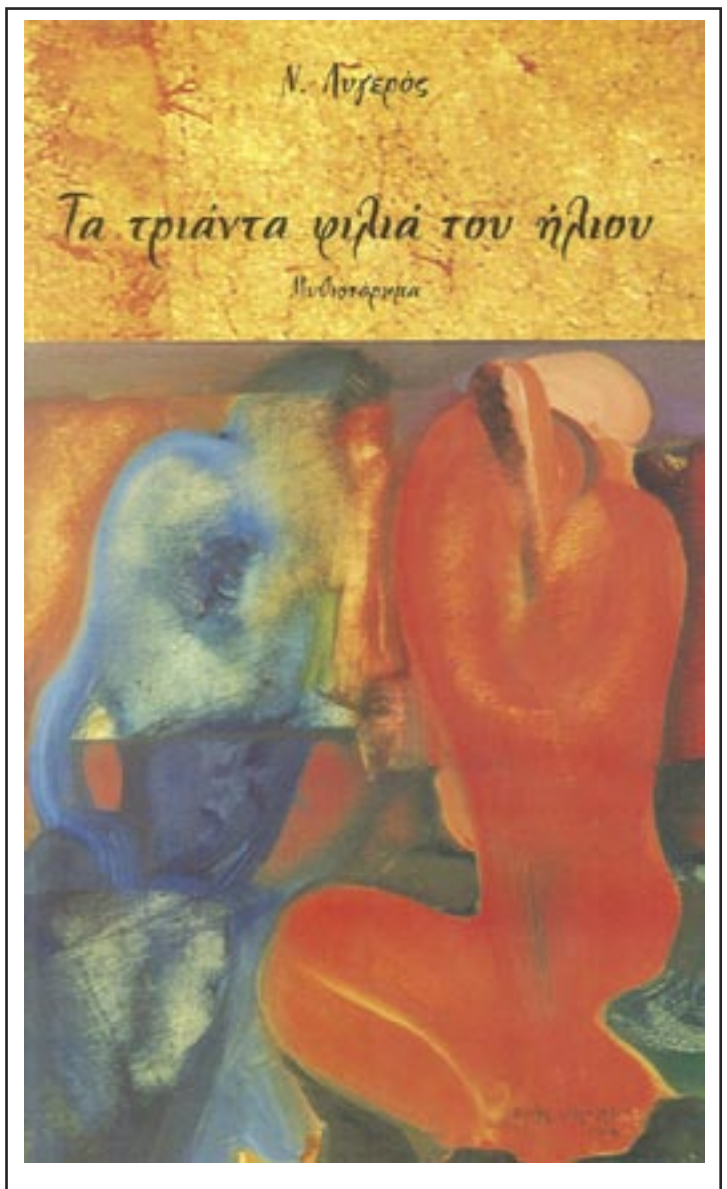

ΝΙΚΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ - Τα τριάντα φιλιά του ήλιου

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ,

Θερμοπυλών καί Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη

τηλ. & τ/ο: 25410 27544, info@spanidis.gr www.spanidis.gr

ΥΠΟΘΕΣΗ ΧΑΤΖΗΟΣΜΑΝ

Τὸ Διοικητικό Ἐφετεῖο Κομοτηνῆς, μέ τήν ὑπ' ἀριθμόν 450/2006 ἀπόφασή του ἀπέρριψε τήν ἔνσταση τοῦ Μεμέτ Ἀμέτ κατά τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀχμέτ Χατζηοσμάν στίς πρόσφατες νομαρχιακές ἐκλογές, δεχόμενο ὅτι ὁ τελευταῖος ἐπαύθη ἀπό τή Μουφτεία Κομοτηνῆς τό 1990 ὡς θρησκευτικός λειτουργός καί ἑπομένως ἐδικαιοῦτο νά θέσει ὑποψηφιότητα στίς τοπικές ἐκλογές.

Βεβαίως τό δικαστήριο στηρίχτηκε στά τυπικά στοιχεῖα καί ἀποφάνθηκε τοιουτοτρόπως. Ἐπειδή ὅμως ἡ κατάσταση στήν περιοχή - εἰδικά σέ σχέση μέ τήν Μουφτεία καί τήν παράλληλη (παράνομη) λειτουργία τοῦ Προξενικοῦ κυκλώματος - ἐκφεύγει ἀπό τό τυπικό πλαίσιο, ἡ οὐσία τοῦ θέματος ἔμεινε ἀπ' ἔξω: Ὁ Χατζηοσμάν συνέχισε νά εἶναι ὁ χατίπης στό Τεκκέ Τζαμί, ὅλος ὁ κόσμος πού τόν ἔβλεπε νά προΐσταται τῆς προσευχῆς ἐκεῖ μέχρι τό περασμένο καλοκαίρι τό ξέρει καλά. Μά καί ὁ ἴδιος, ἄλλωστε, προεκλογικά ἔτσι παρουσιάστηκε: Ὅλα τά φυλλάδια τόν

ἤθελαν θρησκευτικό λειτουργό - κι ἄς ἔλειπε ἡ νομιμοποίηση ἀπό τήν Μουφτεία. Ἔτσι, μιά δικαστική συνέχεια στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας δέν ἀποκλείεται. Κι ἄς στεναχωρηθοῦν κάποιοι...

ΟΙ ...ΑΘΙΓΓΑΝΟΙ-ΤΟΥΡΚΟΙ ΤΟΥ ΗΦΑΙΣΤΟΥ

Περίεργα πράγματα, σύμφωνα με δημοσίευμα εφημερίδας της Ξάνθης, συμβαίνουν τους τελευταίους μήνες μέσα στον αθιγγανικό συνοικισμό του Ηφαίστου. Κάποιος υπό ίδρυση σύλλογος, από νέους του συνοικισμού, έχει γίνει το σημείο συνάντησης περίεργων ιδεολογημάτων, είτε επαμφοτεριζόντων είτε στραμμένων προς το τουρκικό Προξενείο Κομοτηνής. Κάποια μέλη, με επικεφαλής νεαρό εργαζόμενο στα δημοτικά σφαγεία Κομοτηνής, επιδιώκουν να απαλλαγούν από το τσιγγάνικο «βάρος» της καταγωγής τους, αλλά το χειρότερο, επιδιώκουν να μεταδώσουν και στους υπόλοιπους κατοίκους τα ιδεολογικοψυχολογικά τους συμπλέγματα.

Συμβαίνει μάλιστα να βρίσκουν υποστηρικτές και στο περιβάλλον του νομάρχη Ροδόπης, αφού μέλη του συλλόγου αποκαλύπτουν ότι ο αντινομάρχης Αχμέτ Χατζηοσμάν επιδιώκοντας να προωθήσει τον εκτουρκισμό των Αθιγγάνων της Κομοτηνής έχει εξασφαλίσει (από την τσέπη του άραγε;), ποσό για να βλέπουν τα μέλη, το «Ντίτζι Τουρκ», συνδρομητικό τουρκικό αθλητικό κανάλι. Μάλιστα, ο Ήφαιστος δεν διέφυγε του υψηλού ενδιαφέροντος του τουρκικού προξενείου και του νέου προξένου, αφού όπως φημολογείται έδειξε ο ίδιος μεγάλο ενδιαφέρον για μια περίπτωση νεαρού ο οποίος πάσχει από καρδιακό νόσημα και γίνονται οι ενέργειες ώστε να μεταφερθεί για εγχείρηση στην Τουρκία, με πληρωμένα όλα τα έξοδα. Φημολογείται ότι επισκέφθηκαν το εντευκτήριο και δύο γνωστοί «Τούρκοι» δίδυμοι ωρολογάδες της Κομοτηνής - ο ένας μάλιστα είναι σύζυγος σημαίνουσας νεαράς μουσουλμάνας - για ενίσχυση των σκοπών του συλλόγου!

Είναι δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να ντρέπεται για την καταγωγή του και αυτό το αναγνωρίζουμε σε όσα μέλη του συλλόγου αισθάνονται έτσι. Δεν είναι όμως δικαίωμα κανενός να επιδιώκει να μεταφέρει και να επιβάλλει σε άλλους ανθρώπους τη δική του αίσθηση μειονεξίας και πολύ περισσότερο να επιδιώκει να τους εκτουρκίσει.

Θα πρέπει οι τοπικές αρχές, όπως ο νέος δήμαρχος Κομοτηνής κ. Δημ. Κοτσάκης, αλλά και οι αστυνομικές Αρχές, να διερευνήσουν το θέμα, διότι καταγγέλεται ότι τα συγκεκριμένα μέλη του συλλόγου, έχουν γίνει εξαιρετικά πιεστικά προς τους κατοίκους, αφού σκέπτονται να τους υποχρεώσουν όλους να υπογράψουν δηλώσεις τουρκισμού, γεγονός που ενδεχομένως θα προκαλέσει αντιδράσεις και προβλήματα.

ΡΗΞΗ μὲ τὸν νεο - Ὀθωμανισμό

Καθώς τό πρόβλημα στήν ἐνημέρωση περί τῶν ἀληθινῶν καὶ καίριων παραμένει, ὁ εὐρύτερος «χῶρος» μας διά τῆς Καραμπελικῆς του συνιστώσας προχώρησε στήν ἔκδοση νέου ἐντύπου, μέ τό ὄνομα ΡΗΞΗ. Στίς 16 Δεκεμβρίου λοιπόν κυκλοφόρησε ἤδη τό δεύτερο φῦλλο μέ ἀφιέρωμα στόν νεο-οθωμανισμό. Πρόκειται γιά ἕνα ὑπαρκτό φαινόμενο: Ἕλληνες ἐπιχειρηματίες πού συμπράττουν μὲ τὰ τουρκικά συμφέροντα,

ὅπως οἱ Φαναριῶτες ὑποτελεῖς τῆς Μεγάλης Πύλης ἐπί Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀκαδημαϊκοί καὶ πανεπιστημιακοί πού ἐκκαθαρίζουν τὰ σχολικὰ βιβλία ἀπό κάθε ἀναφορά στὴν ἀντίσταση ἐναντίον τῶν Ὀθωμανῶν. Ἀπαραίτητο συμπλήρωμα, τὰ ἑλληνοτουρκικά σήριαλ καὶ «ριάλιτι».

Ὁ νεο-ὀθωμανικὸς στραβισμός, δυστυχῶς, δὲν ἀποτελεῖ πλέον μιὰ δευτερεύουσα συνιστώσα τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς καὶ πολιτιστικῆς ζωῆς, ἔχει ἤδη ἁλώσει τὸ ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν. Ἂν μάλιστα ἐπιτύχει νὰ ὁλοκληρώσει τὴν ἔνταξη τῆς Τουρκίας στὴν "Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση", ὅπως ἐπιθυμοῦν καὶ οἱ Ἀμερικανοί, θὰ μεταβληθεῖ σὲ κυρίαρχη συνιστώσα: ἡ Ἑλλάδα δὲν θὰ ἀνήκει στὴν ἀμερικανικὴ σφαῖρα ἐπιρροῆς, ἀλλὰ στὴν ἀμερικανοτουρκικὴ καὶ "τσιμέντο" νὰ γίνει ἡ Κύπρος, ἡ Θράκη καὶ τὸ Αἰγαῖο. Στὸ δεύτερο φύλλο, μὲ βελτιωμένη παρουσίαση καὶ περισσότερες σελίδες, γράφουν οἱ: Γ. Καραμπελιᾶς, Δ. Ἀλευρομάγειρος, Μ. Στεφανίδης, Π. Πικραμένος, Γ. Σταματόπουλος, Ἀρ. Μιχαηλίδης, Β. Φτωχόπουλος, Λ. Μαῦρος, Θ. Τζιούμπας, Γ. Παπαγιαννόπουλος, Γ. Ρακκᾶς, Θ. Ντρίνιας, Β. Στοϊλόπουλος, Α. Μοράτος, Λ. Θωμᾶ, Ν. Βεντούρας, Μ. Διόγος, Κ. Μπλάθρας, Γ. Καστρινάκης, Γ. Ἐμμανουηλίδης, Γ. Ξένος, Π. Κόρπας, Χ. Μόρφος... Ἀ, καί ...Ἄρης Βελουχιώτης καί Νῖκος Ζαχαριάδης!

(Τηλ. 210 3826319, τ/ο: 210 3839930, e-mail: rixi@ardin.gr)

Τά (κακά) νέα ἀπό τήν περιφέρεια τῆς Ὀργάνης

Τούς τελευταίους μῆνες πολλές καλές εἰδήσεις ἦρθαν ἀπό τά ὀρεινά τῆς Ροδόπης (νέο ἰατρεῖο, νέο οἰκοτροφεῖο, γραφεῖο Περιφέρειας...) καί ἴσως δημιουργήθηκε ἡ λαθεμένη ἐντύπωση πώς ὅλα βαίνουν καλῶς. Γιά νά ἄρουμε λοιπόν τυχόν παρεξηγήσεις, παραθέτουμε μερικά πρόσφατα στοιχεῖα τῆς καθημερινότητας τῶν Πομάκων πού μᾶλλον διαφοροποιοῦν τό κλῖμα τῆς αἰσιοδοξίας.

- Παρά τίς ἐπίμονες ἐκκλήσεις γιά νέο λεωφορεῖο μεταφορᾶς τῶν μαθητῶν ἀπό τά γύρω χωριά στό Γυμνάσιο Ὀργάνης, καί παρά τίς ὑποσχέσεις (μόλις πρό ἡμερῶν ἀνανεώθηκαν πάλι), τό μαθητικό ὄχημα μένει τό ἴδιο καί ἡ συντήρησή του κοστίζει πάρα πολύ (πέρα ἀπό τό ζήτημα ἀσφάλειας). Θά γίνει ποτέ κάτι; Τί λένε ἐκεῖ στὴν Περιφέρεια ΑΜ-Θ, θά τήν φᾶμε κι αὐτήν τή σχολική χρονιά;

- Παρά τίς ἐπανειλλημμένες παραστάσεις τῶν γονέων τῶν μαθητῶν ἀπό τό χωριό Ἐσοχή, τό μικρό κομμάτι τοῦ δρόμου στήν εἴσοδο τοῦ χωριοῦ τους (κάπου τρία χιλιόμετρα) δέν λέει νά γίνει. Ἡ νομαρχία Ροδόπης, πού τόσο καίγεται γιά τόν ὀρεινό ὄγκο, τί κάνει; Καί κείνοι οἱ λαοπρόβλητοι μειονοτικοί ἀντινομάρχες καί ἄλλοι μουσουλμάνοι σύμβουλοι τοῦ βαλῆ, τόσα χρόνια ἕνα τόσο ἁπλό θέμα δέν μπόρεσαν νά λύσουν; Ἤ... δέν θέλουν νά τό λύσουν;

- Ἐπί χρόνια τά ἀπομακρυσμένα χωριά τῆς περιοχῆς δέν ἔβλεπαν κανένα ἑλληνικό κανάλι. Κάποια στιγμή, χάρη στήν ΕΤ3, δημιουργήθηκε ἕνα δίκτυο ἀναμεταδοτῶν καί τά κρατικά κανάλια πλέον φτάνουν καί στό τελευταῖο χωριό. Ἔλα ὅμως πού ὁ κόσμος θέλει τά ἰδιωτικά, κι ὅταν δέν πιάνει ἑλληνικά βλέπει (δορυφορικά) τούρκικα! Πέρυσι λοιπόν, μπροστά στήν κραυγαλέα ἀνάγκη νά μεταδίδονται τά ἰδιωτικά ἑλληνικά κανάλια στήν βόρεια Ροδόπη, μπῆκε ἕνας ἀναμεταδότης ἔξω ἀπό τήν Σμιγάδα καί τό πρόβλημα λύθηκε. Ἐδῶ καί μερικούς μῆνες, ὡστόσο, κάτι συνέβη (μερικοί λένε ὅτι ἀφαιρέθηκε ὁ ἀναμεταδότης) καί ἡ εἰκόνα ἐξαφανίστηκε. Ἔκτοτε οὐδείς συγκινεῖται, παρότι τό θέμα τέθηκε προεκλογικά καί στόν ἴδιον τόν νομάρχη. Ὁ ἀναμεταδότης ἀφαιρέθηκε (;) καί δέν ἀντικαθίσταται, καθώς τό κόστος τῶν 2-2,5 χιλιάδων εὐρώ ἴσως φαίνεται ἀβάσταχτο σέ μερικούς ἁρμόδιους. Ἡ τούρκικη τηλεόραση, σοῦ λέει, φτάνει καί περισσεύει γιά ἐκεῖ πάνω, θέλουν κι ἄλλη; Τί νά τήν κάνουν τήν ἑλληνική; (Σημειωτέον ὅτι αὐτά δέν εἶναι δικές μας εἰκασίες, ἦταν ἀκριβῶς ἡ στάση τοῦ ἀντινομάρχη Ξάνθης Μουσά Βιντινλί, ὅταν γιά τό ἴδιο πρόβλημα εἶχαν προσφύγει κάτοικοι τῆς Μάνταινας στή νομαρχία - τότε λύση εἶχε δώσει εὐτυχῶς ὁ νομάρχης Γ. Παυλίδης). Ἔτσι, οἱ ταλαίπωροι οἱ κάτοικοι ἀπευθύνονται μιά ἐδῶ κι μιά ἐκεῖ, χωρίς νά μποροῦν νά βροῦνε μιάν ἄκρη.

- Προεκλογικά εἶχε ξεκινήσει - τρόπος τοῦ λέγειν - ἡ ἀσφαλτόστρωση τοῦ δρόμου Ὀργάνης - Σμιγάδας ἀπό τόν ἀνάδοχο τοῦ ἔργου (ΑΛΦΑ Κατασκευαστική ΑΕ): Ρίχτηκε τό χαλίκι στό μισό ὁδόστρωμα τοῦ χωματόδρομου κι ἔμεινε ἐκεῖ νά ...σιτέψει (ποιός βιάζεται;). Ἔλα ὅμως πού πρό ἡμερῶν στό σημεῖο ἐκεῖνο συνέβη τροχαῖο ἀτύχημα μέ ἀνατροπὴ διερχομένου ἀγροτικοῦ αὐτοκινήτου ἀπό τήν Δροσιά! Ἀπό τά ξημερώματα τῆς ἑπομένης κιόλας ἄρχισαν οἱ ἐργασίες καί στρώθηκε ὁ δρόμος! Ρωτᾶμε λοιπόν: Διερευνήθηκε τό γεγονός; Εἶχαν ληφθεῖ τά ἀπαραίτητα μέτρα ἀσφάλειας; Ὑπάρχουν εὐθῦνες γιά τόν ἐργολάβο ἤ γιά τήν ἐπιβλέπουσα - λέμε, τώρα - διεύθυνση Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς νομαρχίας;

Κ.Κ.

ΒΑΡΤΑΛΑΜΙΔΙ
ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Η λαϊκή τέχνη παρουσιάζεται ως μια ισχυρή διεισδυτική δύναμη που μας βοηθά στη διαμόρφωση στάσεων, πεποιθήσεων, αξιών και συμπεριφορών. Κάθε αντικείμενο ή τεκμήριο πολιτισμού διηγείται μια ιστορία για την προέλευσή του, για το υλικό κατασκευής του, για την τεχνική του, την αισθητική του αλλά και για τις ατέλειές του. Παράλληλα διαφωτίζει τους τρόπους με τους οποίους τα τελετουργικά αντικείμενα πληροφορούν για την ιστορία, τους μύθους και τις πεποιθήσεις που συνοδεύουν τη λαϊκή τέχνη. Η ψηφιακή επανάσταση μετασχηματίζει ριζικά τον τρόπο πρόσβασης στην πληροφορία, στη γνώση, στον πολιτισμό. Ο μετασχηματισμός αυτός αφορά επίσης την παραγωγή και τη συντήρηση των πολιτισμικών αγαθών, την αρχειοθέτησή τους, την τεκμηρίωση αλλά και την ανάδειξή τους.

Η κοινωνία έχει ζωτικό ενδιαφέρον για τη διατήρηση υλικών κατάλοιπων που τεκμηριώνουν προβλήματα, ενδιαφέροντα, ιδέες, λόγους και συμβάντα. Η ικανότητα ενός πολιτισμού να επιβιώσει στο μέλλον εξαρτάται από τον πλούτο και την οξύτητα της ιστορικής συνείδησης των μελών της. Για να είναι τα πολιτιστικά αντικείμενα ή τα τεκμήρια μιας συλλογής αποκαλυπτικά της πληροφορίας που δυνάμει εμπεριέχουν θα πρέπει τα μουσεία να αρχειοθετούν τις συλλογές τους για να διαχειρισθούν, να συντηρήσουν και να αξιοποιήσουν τα αντικείμενα που περιλαμβάνουν αξιοποιώντας τις Νέες Τεχνολογίες.

Η τεκμηρίωση συνίσταται στη δημιουργία μιας ομάδας εγγραφών τεκμηρίωσης (υλικές ή μηχανογραφημένες) των αντικειμένων. Η εγγραφή της τεκμηρίωσης περιλαμβάνει μία σειρά διαφορετικών ειδών πληροφορίας που αφορούν το αντικείμενο. Η αναγκαία πληροφορία για κάθε είδος αντικειμένου καθορίζεται σήμερα διεθνώς από περιγραφικά μεταδεδομένα. Η διαχείριση του αντικειμένου γίνεται πλέον με ομάδες δεδομένων αναγκαίων για την ταυτοποίηση των αντικειμένων, την ταξινόμησή τους (εγγραφή), τον εντοπισμό και τον έλεγχο τους. Με την περιγραφή του αντικειμένου επιχειρείται η αναλυτική φυσική ταυτοποίηση του αντικειμένου, ενώ η ιστορία του αντικειμένου καταγράφεται με την ομαδοποίηση όλης της πληροφορίας που επιτρέπει την ένταξη του αντικειμένου στο κοινωνικο-πολιτισμικό, γεωγραφικό και χρονολογικό πλαίσιο. Η εργασία ολοκληρώνεται με την τεκμηρίωση που περιέχει τις αναφορές στις βιβλιογραφικές ή άλλες πηγές, συνεισφέροντας σε καλύτερη γνώση του αντικειμένου. Με το πρόγραμμα ΒΑΡΤΑΛΑΜΙΔΙ – ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ που υλοποίησε το Ίδρυμα Θράκης Τέχνης και Παράδοσης έγινε ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της επιστημονικής αρχειοθέτησης, ψηφιοποίησης, τεκμηρίωσης και ανάδειξης της πολιτισμικής κληρονομιάς της περιοχής με χρήση των Τεχνολογιών της Πληροφορικής και των Επικοινωνιών. Η πληροφορική δομή που δημιουργήθηκε θα είναι προσιτή μέσω ιστοσελίδας σε ερευνητές και κοινό. Περιλαμβάνει αρχικά 2620 κειμήλια και πολιτιστικά αντικείμενα και παρέχει τη δυνατότητα συνεχούς επέκτασής της. Παράλληλα εκδόθηκε πολυμεσικός τίτλος με θέματα λαϊκής τέχνης, ηθών και εθίμων, λογοτεχνικής και μουσικής παραγωγής της περιοχής.

Πληροφορίες: Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης (τηλ. 25410 29282).

Το πρόγραμμα εντάσσεται στο 3ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Κοινωνία της Πληροφορίας» Μέτρο 1.3 «Τεκμηρίωση, αξιοποίηση και ανάδειξη του Ελληνικού πολιτισμού» με συγχρηματοδότηση 75% από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και 25% από Εθνικούς πόρους.

Τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ

Ν. Λυγερός

Ὁ καθένας βλέπει πάνω ἀπὸ τὴν πατρίδα μας τὸν ἥλιο τῆς δικαιοσύνης. Πόσοι ὅμως πιστεύουν ὅτι ὑπάρχει ἡ δικαιοσύνη γιὰ μᾶς; Ζοῦμε μὲ τὶς ἡμερομηνίες τοῦ παρελθόντος: 1918, 1922, 1923, 1940, 1944, 1955, 1964, 1974 καὶ περιμένουμε ἀθῶα τὶς ἑπόμενες. Μερικοί, βέβαια, πιστεύουν στὴν ἐλπίδα, ἀλλὰ ὄχι γιὰ ἐμᾶς. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο, φοβοῦνται τὸ μέλλον καὶ θέλουν νὰ ζήσουν μόνο μέσα στὸ παρόν, ἀκόμα καὶ ἂν εἶναι ἀνούσιο ἀπὸ μόνο του. Ὁ ἑλληνισμὸς μπορεῖ νὰ γεννήθηκε μέσα σ' ἕναν τάφο. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι πέθανε. Ἡ ὕπαρξή του ἔχει ἐπηρρεάσει ὅλη τὴν Εὐρώπη. Διότι ὁ ἑλληνισμὸς ἔχει ἀξίες καὶ ὕφος ποὺ προσφέρουν στοὺς ἀνθρώπους ἕνα δημιουργικὸ πλαίσιο ποὺ παράγει πολιτισμό. Ὁ ἑλληνισμὸς δὲν εἶναι μόνο ἕνα θῦμα τοῦ παρελθόντος, εἶναι καὶ μία μνήμη μέλλοντος. Ἐνσωμάτωσε μέσα του ἔννοιες οὐσιαστικές, ὅπως ἡ γενοκτονία, ἀλλὰ καὶ ἡ διασπορά. Ἀπέκτησε μία ἱστορικὴ ὀντότητα. Δὲν ἔζησε μόνο τοὺς θανάτους τοῦ λαοῦ μας, θυσιάστηκε καὶ γιὰ ἄλλους. Δὲν ἔδειξε μόνο τὴν οὐσία τῆς γνώσης, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς νοημοσύνης. Ὁ ἑλληνισμὸς δὲν εἶναι ἕνα κλασικὸ σύστημα. Δὲν εἶναι μόνο ἡ φιλοσοφία. Ἡ σοφία δὲν εἶναι ὁ στόχος του. Εἶναι καὶ τὰ μαθηματικά. Δὲν ἐπαρκοῦν οἱ ἀποκαλύψεις, πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ ἀνακαλύψεις. Κατὰ συνέπεια, τὸ θέμα του δὲν εἶναι μόνον ὁ Σωκράτης, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀρχιμήδης. Ἡ ἔρευνα συνεχίζεται. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἁπλῶς δεδομένα. Σημασία ἔχει ἡ ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπότητας. Ὁ ἑλληνισμὸς ἔχει μέλλον διότι ἔχει παρελθόν. Τὰ νοητικὰ του σχήματα δὲν ἐξαντλοῦνται διότι εἶναι μία ἀνοιχτὴ δομὴ ποὺ ἀνασκευάζει συνεχῶς τὰ δεδομένα γιὰ ν' ἀνακαλύψει νέες ἐφευρέσεις καὶ νέες μνῆμες. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο, τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ σχετίζεται καὶ μὲ τὴν ἀναγνώριση τῆς γενοκτονίας. Διότι ἡ προσπάθεια ἐξολόθρευσης τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀνήκει στὴν ἱστορία του. Δίχως αὐτὸ νὰ σημαίνει, βέβαια, ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς εἶναι μόνο ἱστορία. Εἶναι καὶ οὐσία τῆς ἱστορίας, δηλαδὴ μῦθος. Εἶναι ὅμως καὶ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας μὲ ὅλη τὴ σημασία τῆς ἔννοιας. Τὰ διαχρονικὰ νοητικὰ σχήματα τοῦ ἑλληνισμοῦ πρέπει νὰ ζήσουν. Διέσχισαν τοὺς πολιτισμοὺς γιὰ νὰ βοηθήσουν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἴδια ἡ ἰδέα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἔρευνας ἀνήκουν σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιο. Κατὰ συνέπεια, ἡ ἱστορία τῆς πατρίδας μας δὲν εἶναι μόνο δικὴ μας. Ἀνήκει σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ αὐτὸ ἐνισχύει τὴν ἰδέα ὅτι τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ βρίσκεται στὴ νοόσφαιρα. Πρέπει, λοιπόν, νὰ ὑπάρξει μία στρατηγικὴ τῆς ἀνάπτυξης τῆς μνήμης καὶ ὄχι μόνο τῆς διατήρησης. Διότι εἶναι μὲ τὴ θυσία τοῦ ἑλληνισμοῦ ποὺ γεννήθηκε ἡ Ἀναγέννηση. Αὐτὴ ὅμως δὲν εἶναι μόνο μία πιστὴ ἀντιγραφὴ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητας. Εἶναι περισσότερο μιὰ προέκταση τοῦ ἀξιολογικοῦ πυρήνα τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο ἀνήκει καὶ ὁ οὐμανισμός. Ὁ αἰώνας τῶν φώτων, ὁ διαφωτισμός, δὲν ἔφερε μόνο τὸ φῶς ἐξαιτίας τῶν μαύρων αἰώνων ἀλλὰ χάρις στὴ θυσία τοῦ φωτὸς τοῦ ἑλληνισμοῦ.

ΤΑ ΑΝΤΙΙΣΛΑΜΙΚΑ ΛΑΜΠΙΟΝΙΑ

Διαβάζω τὴν ἀποσβωλωτική εἴδηση: «*Με σβηστά τα χριστουγεννιάτικα φωτάκια θα γιορτάσουν φέτος οι Λονδρέζοι τα Χριστούγεννα. Τα καθιερωμένα πάρτι δεν θα γίνουν σε πολλές επιχειρήσεις, ενώ γραφεία, σχολεία και δρόμοι δεν θα στολιστούν. Και όλα αυτά, για να μην προσβληθεί το Ισλάμ. Οι διοικήσεις πολλών σχολείων εξέδωσαν εγκύκλιο προς το διδακτικό προσωπικό, το οποίο καλείται να μην ενθαρρύνει την ανταλλαγή ευχετήριων χριστουγεννιάτικων καρτών μεταξύ των μαθητών. Πολλές πόλεις, από το Μπέρμιγχαμ έως το Ρόδερχαμ, έχουν αντικαταστήσει τα χριστουγεννιάτικα δέντρα, τις φάτνες και γενικώς τα χριστουγεννιάτικα σύμβολα με άλλα πιο αφηρημένα, όπως λ.χ. εκείνα που έχουν ως θέμα τους τις χειμερινές διακοπές. Ακόμη και τα Βασιλικά Ταχυδρομεία, που συνήθως τέτοια εποχή εξέδιδαν χριστουγεννιάτικα γραμματόσημα, απέφυγαν φέτος κάθε αναφορά στα Χριστούγεννα και τύπωσαν γραμματόσημα με σκιουράκια και νιφάδες χιονιού. «Είναι η τελευταία τρέλλα της πολιτικής ευπρέπειας» έγραφε ο Guardian, εξηγώντας ότι με αυτόν τον τρόπο οι ιδιωτικές επιχειρήσεις και οι δημοτικές και εκπαιδευτικές αρχές θέλουν να αποφύγουν να θίξουν τη θρησκευτική ευαισθησία εκατομμυρίων Βρετανών πολιτών, που δεν ανήκουν στη χριστιανική πίστη.*»

Μάλιστα, κύριοι! Γιά μιάν ἀκόμη χρονιά μᾶς σερβίρουν τό ἴδιο παραμύθι, τῆς δῆθεν **εὐαισθησίας** τῶν Βρετανῶν ἔναντι τῶν μουσουλμάνων τῆς Ἀλβιῶνος, ἐνῶ ὑπάρχει δεδηλωμένη ἀντίθεση τῶν ἰδίων τῶν «θιγόμενων» στά πολιτικῶς ὀρθά μέτρα: Ἤδη πέρυσι γράφαμε καί μεῖς στόν «*Ἀντιφωνητή*» (τ. 186) γιά τό θέμα πού εἶχε δημιουργηθεῖ στό Ἴσλινγκτον μέ τήν δῆθεν εὐαισθησία τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἔναντι τῶν αἰσθημάτων τῶν μουσουλμάνων τῆς πόλης. Τότε ὁ τοπικός ἡγέτης τῶν μουσουλμάνων, Ἀμπουσέ Μουνασίρ, ὄχι μόνο χαρακτήρισε τή στάση ἐκείνη **τρελλή** καί τούς ἰσχυρισμούς περί προσβολῶν **ἠλίθιες** ἀλλά καί ὀργάνωσε διαμαρτυρία τῶν μουσουλμάνων κατά τῆς ἀντιχριστιανικῆς ἀπόφασης τοῦ δήμου!

Πέρα ἀπό ὅλα τ' ἄλλα, πρόκειται γιά **ἀποθέωση τῆς ὑποκρισίας** ἔναντι τοῦ ἰσλαμικοῦ κόσμου. Δηλαδή ἡ χώρα τῆς ἀνδρικῆς ζαρτιέρας μπορεῖ νά ληστεύει τούς πόρους τους, νά εἰσβάλλει στίς χῶρες τους, νά βομβαρδίζει τούς πληθυσμούς τους, νά ποινικοποιεῖ τήν ἀντίστασή τους, νά ἐκμεταλλεύεται τούς μετανάστες τους, νά τούς κατεβάζει ἀπό τά ἀεροπλάνα γιά ψύλλου πήδημα, νά φυλακίζει ὅποιους γουστάρει, ἀλλά ΟΧΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΘΙΓΕΙ ΜΕ ΤΑ ΛΑΜΠΑΚΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ! FOR GOD'S SAKE!

Ἡ Πόντια γυναίκα στὴ γενοκτονία*

(...) Οἱ διωγμοί στόν Πόντο, οἱ ὁποῖοι μέσα σὲ μία χρονικὴ περίοδο ὀχτὼ ἐτῶν ἐξελίχθηκαν σὲ γενοκτονία, ἀποτέλεσαν τὴν τραγικότερη σελίδα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ στοίχισαν τὴ ζωὴ σὲ 353.000 Ἕλληνες τοῦ Πόντου. Ὡστόσο ἰδιαίτερη θέση σ' αὐτὴν τὴν περίοδο κρατᾶ ἡ Πόντια γυναίκα, ἡ ὁποία ἀποτέλεσε ἀφενὸς συγκεκριμένο στόχο τοῦ προμελετημένου ἐγκλήματος λόγω τοῦ εἰδικοῦ της βάρους στὴν κοινωνία καὶ τὴν οἰκογένεια, ἀφετέρου ἦταν ἀποδέκτρια ὅλων τῶν ἐπιπτώσεων τῆς γενοκτονίας -χηρεία, προσφυγιά, βιασμός... Μὲ τὴ στρατολόγηση, τὴν ἐξορία, τὰ τάγματα ἐργασίας, τὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης καὶ ἄλλες μεθόδους, οἱ νεοτουρκικὲς καὶ κεμαλικὲς ὁμάδες δολοφονοῦσαν τοὺς ἄνδρες. Πίσω στὶς ἑστίες ἔμεναν ὡς στηρίγματα τῆς οἰκογενειακῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς οἱ γυναῖκες, ἔχοντας νὰ προστατεύσουν παιδιὰ καὶ ἡλικιωμένους καὶ νὰ διατηρήσουν ἕνα ἐλάχιστο ἐπίπεδο διαβίωσης - ἐπιβίωσης. Μετὰ τὴ δολοφονία τῶν ἀνδρῶν, οἱ γυναῖκες ἀπετέλεσαν τὸ κομμάτι ἐκεῖνο τοῦ πληθυσμοῦ, πάνω στὸ ὁποῖο κάθε χτύπημα θὰ ἐπέφερε σημαντικὸ πλῆγμα συνολικὰ στὴν ἐθνικὴ ὁμάδα. Ἡ γυναίκα εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, κάθε δολοφονία στεροῦσε ἀπὸ τὸν Ποντιακὸ Ἑλληνισμὸ τὴ βιολογική του συνέχεια. Ὅπου δὲν μποροῦσε νὰ γίνει αὐτό, ὑπῆρχε ὁ βιασμὸς καὶ ὁ καρπὸς τῆς ἀγάπης, τοῦ ἔρωτα, τῶν πιὸ ὡραίων ἀνθρώπινων συναισθημάτων, ἡ μητρότητα καὶ ἡ οἰκογένεια, μετατρεπόταν σὲ ἀνεπιθύμητη ἐγκυμοσύνη, σὲ παντοτινὴ ὑπενθύμιση τοῦ ἐγκλήματος. Παράλληλα ὑπῆρχε ὁ βιασμὸς τῶν ἐγκύων καὶ μετέπειτα ἡ δολοφονία μητέρας καὶ ἐμβρύου, ὑπῆρχε ὁ ἐγκλεισμὸς χιλιάδων γυναικῶν σὲ τουρκικὰ σπίτια. Ἄλλες γυναῖκες ἀναγκάστηκαν νὰ παραδώσουν στοὺς Πόντιους ἀντάρτες τὰ βρέφη τους ὥστε τὸ κλάμα τους νὰ μὴ τοὺς προδώσει στοὺς διῶκτες τους. Παράλληλα ὑπῆρξε μία ὁμάδα γυναικῶν ἡ ὁποία κάτω ἀπὸ ἰδιαίτερα πιεστικὲς συνθῆκες, ἔχασε τὴ θρησκευτικὴ καὶ ἐθνική της ταυτότητα καὶ ὁδηγήθηκε γιὰ πάντα στὸ σκοτάδι τῆς ἄγνοιας τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς προέλευσης. Ἐνδεικτικὲς καταγραφὲς Ἑλληνόφωνων, μουσουλμάνων ἢ / καὶ κρυπτοχριστιανῶν γυναικῶν ὑπάρχουν μέχρι σήμερα.

Ὁ ἐπίλογος τῆς μαζικῆς δολοφονίας, ἐξευτελισμοῦ, ἐξανδραποδισμοῦ, χειραγώγησης τῶν γυναικῶν γράφτηκε στὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ ἄλλα μέρη τῆς προσφυγιᾶς. Ἡ Πόντια ἦταν πλέον μία μαύρη - ψυχῆ, σώματι καὶ ἐμφανίσει, φιγούρα, ἡ ὁποία ἔψαχνε τοὺς ἀγνοούμενούς της στὴν Ἑλλάδα (ἀναζητήσεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ), τοὺς ἐναπομείναντες συγγενεῖς της στὸν Πόντο (ἐξισλαμισμένοι) καὶ θρηνοῦσε τοὺς νεκρούς της.

(...) Εἰδικότερα ἡ Ἑλληνίδα Πόντια, καὶ αὐτὴ τῆς Θράκης, τῆς Ἰωνίας, διώχθηκε, βιάστηκε καὶ δολοφονήθηκε ἀπὸ τοὺς Νεότουρκους καὶ τοὺς Κεμαλικούς, ἐνῶ ὅσες διεσώθησαν παρέμειναν μάρτυρες τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος. Ἡ δολοφονία τῶν γυναικῶν ἦταν μέρος τοῦ ὀργανωμένου σχεδίου γιὰ τὴ δολοφονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου, ὡστόσο ἡ γυναίκα ἀντιμετωπίστηκε πιὸ σκληρὰ ἀφοῦ χωρὶς γυναίκα δὲν ὑπάρχει βιολογικὴ συνέχεια μιᾶς ἐθνικῆς ὁμάδας. Ἔτσι ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς γενοκτονίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ θέση τῆς γυναίκας μέσα σ' αὐτήν, ἀφοῦ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τέλεσης τοῦ μαζικοῦ ἐγκλήματος θεωρήθηκε ἀπὸ τοὺς θῦτες στρατηγικὸς στόχος, ὁ ὁποῖος θὰ εἶχε πολλαπλασιαστικὰ ἀποτελέσματα-ἀπώλειες γιὰ τὴν ἐθνικὴ ὁμάδα. Ἔτσι ἡ ἔρευνα ἀπὸ δῶ καὶ πέρα γιὰ τὴ γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου ὀφείλει νὰ ἔχει κεντρικὴ συνιστώσα τὴ δολοφονία τῶν γυναικῶν, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ διαμορφώσει μία συνολικὴ εἰκόνα γιὰ τὸ ἔγκλημα.

* Μέρος ὁμιλίας τοῦ λέκτορα **Φάνη Μαλκίδη** στὸ 4ο ἐπιστημονικὸ συνέδριο «*Ὁ ποντιακὸς ἑλληνισμός. Παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον*», τοῦ Πανελλήνιου Συνδέσμου Ποντίων Ἐκπαιδευτικῶν, Θεσσαλονίκη, 8-10/12/06.

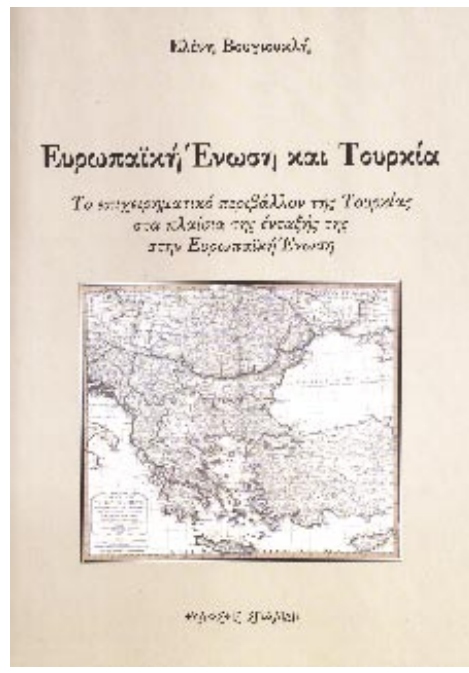

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ

Στοὺς μουσουλμάνους συμπολίτες τῆς Περιφέρειας Ἀν. Μακεδονίας – Θράκης, γιὰ τὴν ἑορτή τοῦ Κουρμπάν Μπαϊράμ, ὁ Γενικός Γραμματέας κ. Μιχάλης Α. Ἀγγελόπουλος, εὔχεται ἀπό καρδιᾶς, Χρόνια Πολλά, μὲ ὑγεία, εὐτυχία, δημιουργικότητα καὶ πρόοδο.

Παραδοσιακά προϊόντα διατροφῆς καί ὄχι μόνο...

Ἀπό τόν Πόντο ὥς τήν Κρήτη

Καθώς σέ ὅλη τή χώρα ὑπάρχουν ψηφῖδες ἀντίστασης καί ἐμμονῆς στήν ἑλληνική ἰδιοπροσωπία, καλό εἶναι κάθε τόσο νά προβάλουμε κάποιες, ἀσχέτως τοῦ πεδίου στό ὁποῖο ἐκδηλώνονται. Μία τέτοια λοιπόν πού κρατάει χρόνια καί διαρκῶς ἐξελίσσεται εἶναι ἡ ἐπιχειρηματική πρωτοβουλία τοῦ φίλου **Φώτη Πλατανίδη**, στήν ἐμπορία κρητικῶν (καί ὄχι μόνον) παραδοσιακῶν προϊόντων διατροφῆς. Στήν διπλανή φωτογραφία τοῦ καταστήματός του «*Ἀπό τόν Πόντο ὥς τήν Κρήτη*» (Λεωφ. Δημοκρατίας 2, Μελίσσια, τηλ. 210.8040099-8043313) εἶναι ἔκδηλη καί ἡ φιλοκαλική διάθεση τοῦ πολύπλαγκτου Κρητικοῦ ἐπιχειρηματία, μέ τήν ἐντυπωσιακά ἱστορημένη ἐπιγραφή (ὅπου διαβάζεις τήν ἱστορία τῶν Σφακιανῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Πόλης). Καλές δουλειές, Φώτη!

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ, Η Ε.Ε. & Ο Μ. ΔΟΥΝΤΑΣ

(...) Η ελληνική υποστήριξη στην ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας υποτίθεται ότι παρέχεται υπό τον όρο ότι η Αγκυρα θα ανταποκριθεί στις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις της. Ειδικά έναντι της Κυπριακής Δημοκρατίας, η κυβέρνηση του κ. Ερντογάν έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσει τους ευρωπαϊκούς κανόνες. Αποδεικνύεται στην πράξη ότι οι διπλωματικές διευκολύνσεις που προσφέρει η Αθήνα στην Άγκυρα δεν επηρεάζουν θετικά την τουρκική εξωτερική πολιτική. Αντί λοιπόν να στείλουμε ένα μήνυμα πατριωτικής και ευρωπαϊκής συνέπειας, ξεκαθαρίζοντας στους κυβερνώντες στη νεοοθωμανική Τουρκία Ισλαμιστές ότι δεν μπορούν να διεκδικήσουν την ένταξη της στην Ε.Ε. χωρίς να εκδημοκρατιστεί - εξευρωπαϊστεί, υιοθετούμε συμβιβασμούς που υπαγορεύονται από την Ουάσινγκτον και συγκεκριμένα επιχειρηματικά λόμπι. Ουσιαστικά επιβραβεύουμε την τουρκική αδιαλλαξία, διακινδυνεύοντας να βρεθούμε θεατές χειρότερων εξελίξεων. Η ελληνική διπλωματία υιοθετεί το ψεύτικο «πάγωμα» των διαπραγματεύσεων μέσω της καθυστέρησης του ανοίγματος του ενός τετάρτου των κεφαλαίων του φακέλου της διαπραγμάτευσης. Εάν μας ενδιαφέρει πραγματικά η ποιότητα της Τουρκίας που φιλοδοξεί να ενταχθεί στην Ε.Ε. και το είδος της μελλοντικής, διευρυμένης Ε.Ε., θα πρέπει να αναστείλουμε συνολικά τη διαπραγμάτευση έως ότου η Άγκυρα τιμήσει τις ευρωπαϊκές της υποχρεώσεις έναντι της Κυπριακής Δημοκρατίας. Εντυπωσιακό είναι ότι **η ελληνική διπλωματία πλησιάζει περισσότερο στις αμερικανικές θέσεις για το θέμα της Τουρκίας, παρά το γενικευμένο αδιέξοδο στο οποίο έχει περιέλθει ο Πρόεδρος Μπους**. Το ελεγχόμενο από τις ΗΠΑ καθεστώς της Βαγδάτης καταρρέει, η δημιουργία ανεξάρτητου Κουρδιστάν θεωρείται εξαιρετικά πιθανή, ο ρόλος του Ιράν στην «ειρήνευση» του Ιράκ επισημοποιείται. Και η Αθήνα μένει προσκολλημένη στην νεοταξική στρατηγική που θέλει την Τουρκία στην Ε.Ε.!

Μέσα στο τελευταίο εξάμηνο πραγματοποιήθηκαν διαδοχικές συναντήσεις των αρχηγών ΓΕΕΘΑ Ελλάδας και Τουρκίας. Ο στρατηγός Μπουγιούκανιτ, δήλωσε ότι «ο δρόμος είναι μακρύς», για την προσέγγιση των δύο χωρών σε στρατιωτικό επίπεδο. Όμως, «η καλή ημέρα από το πρωί φαίνεται». Στον αέρα, οι παραβιάσεις συνεχίζονται κανονικά, τα μαχητικά αεροσκάφη και των δύο χωρών εξακολουθούν να πετούν οπλισμένα και να εμπλέκονται σε επικίνδυνες κλειστές αερομαχίες μάλιστα ορισμένες φορές και πάνω από ελληνικά νησιά! Στην θάλασσα, η καχυποψία παραμένει κάθε φορά που ένας ψαράς εμφανίζεται στο σύμπλεγμα των βραχονησίδων Ίμια ή στη Ζουράφα! Σ'αυτόν το «μακρύ δρόμο» της στρατιωτικής διπλωματίας δε θα πρέπει να κάνουμε το λάθος της σύγκρισης των δύο Αρχηγών. Για μεν την Ελλάδα, ο Αρχηγός Γ.Ε.ΕΘ.Α. είναι ένας εξέχων δημόσιος υπάλληλος για δε την Τουρκία, είναι ο πανίσχυρος ηγέτης που σε μεγάλο βαθμό καθορίζει τη στρατηγική της χώρας του. Πρόκειται για **μη συγκρίσιμα μεγέθη**.

Πέθανε στις 2/12/06 ο διπλωμάτης **Μιχάλης Δούντας**, ο οποίος υπηρέτησε ως πρέσβης της Ελλάδας στην Κύπρο από το τέλος του 1974 μέχρι το 1979. Ο Δούντας ήταν ένας προφητικός διπλωμάτης Οι επισημάνσεις του, οι προειδοποιήσεις του για πολλές κακοτοπιές που ακολουθούσε η ελλαδική αλλά και η κυπριακή ηγεσία δυστυχώς επαληθεύτηκαν. Σε απότιση ελάχιστου φόρου τιμής στη μνήμη του, παραθέτουμε απόσπασμα από άρθρο του που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Καθημερινή στις 24 Σεπτεμβρίου 2006.

«Η Ελλάς αδυνατεί να ασκήσει πλήρως την κυριαρχία της λόγω ελλείμματος «ανεξαρτησίας». Το πλατύτερα γνωστό παράδειγμα διαφοροποίησης μεταξύ κυριαρχίας και ανεξαρτησίας προσφέρει η, για χρόνια τώρα, παρεμπόδιση της Ελλάδας να επεκτείνει νομίμως τα χωρικά της ύδατα μέχρι τα 12 μίλια. Διότι η προς τούτο θέλησή της κάμπτεται ενώπιον της υπέρτερης τουρκικής «πολεμικής ικανότητας» και της συναφούς απειλής. Διότι η απειλή πολέμου, έστω και αν δεν διακηρύσσεται, υφέρπει λόγω της ενόπλου υπεροχής της Τουρκίας. Αποτέλεσμα, να προωθούνται «ανεπαισθήτως» και διαχρονικά οι τουρκικές διεκδικήσεις σε όλο το μέτωπο της ελληνοτουρκικής αντιπαράθεσης.

Παράπλευρα αυτής της πολιτικής θωπειών και ψευδαισθήσεων περί τις τουρκικές προθέσεις είναι, αφενός μεν, η εξασθένηση του αγωνιστικού φρονήματος του λαού, βοηθούντος και του διάχυτου ευδαιμονισμού. Και αφετέρου, η επικίνδυνη υποβάθμιση του οπλοστασίου του κράτους, ιδίως στους καθοριστικούς τομείς της αεροπορικής, πυραυλικής και ηλεκτρονικής θωράκισης.

Προς υποστήριξη αυτής της κατευναστικής πολιτικής συχνά διατυπώνεται το επιχείρημα ότι την ίδια, σε γενικές γραμμές, είχαν εφαρμόσει και προσωπικότητες της περιωπής και προσφοράς του Κωνσταντίνου Καραμανλή ή του χαρίσματος του Ανδρέα Παπανδρέου. Το φαινόμενο εξηγείται:

-- Από τη φοβία από την οποία και οι δύο κατετρύχοντο έναντι της Τουρκίας. Δηλαδή την ιδεοληπτική πεποίθηση ότι σε ένοπλη αναμέτρηση των δύο χωρών η Ελλάς είναι «χαμένη από χέρι».

-- Επακόλουθο αυτής της μοιρολατρικής εκτίμησης θα έπρεπε να είναι έμφαση στη βελτίωση της αμυντικής μας θωράκισης, ιδίως αεροπορικής, πυραυλικής και ηλεκτρονικής. Ωστόσο, οι τομείς αυτοί με την πάροδο των ετών παραμελήθηκαν. Διότι πολλές και πιεστικές οι ανάγκες ικανοποίησης άλλων κρισίμων παραμέτρων της κρατικής ευθύνης. Και, παράλληλα, οι δυνατότητες της οικονομίας ασφυκτικά περιορισμένες. Παρά ταύτα, το ποσοστό του προϋπολογισμού για τις αμυντικές δαπάνες εκυμαίνετο σε υψηλά επίπεδα. Όμως, όπως μου έλεγε παλαιότερα ξένος στρατιωτικός εμπειρογνώμονας, δεν ήταν τόσο θέμα δαπάνης αλλά επιλογών. Το αμυντικό μας δόγμα σε σχέση με την απειλή και τις γεωπολιτικές εξελίξεις στον περιρρέοντα χώρο παρουσιάζει ρωγμές, με κυριότερη το έλλειμμα τής από αέρος θωράκισης. Σε αυτήν θα 'πρεπε να δοθεί απόλυτη έμφαση. Διότι οι λοιπές συνιστώσες της άμυνας θα μπορούσαν εύκολα να εξουδετερωθούν χωρίς την από αέρος κάλυψη…».

Η Ελλάδα δέχεται επίθεση κατά των κυριαρχικών δικαιωμάτων της, του πολιτισμού της, της ιστορίας της. Η κάθε εθνότητα ως ζωντανός οργανισμός επιδιώκει την αυτοσυντήρησή της. Δεν εγκαταλείπει εύκολα συλλογικές μνήμες, γλώσσα, ήθη, έθιμα, θρησκεία. Η κυβέρνηση και η ελληνική διπλωματία χρειάζεται να αλλάξουν πορεία. Οι πολίτες, πρώτα οι διανοούμενοι, πρέπει να πληροφορούνται όσα γίνονται ερήμην τους και, σκεπτόμενοι, να κάνουν ορισμένες λεπτές διακρίσεις και να εκφράσουν τη γνώμη τους με γνώμονα το συμφέρον της Δημοκρατίας και της πατρίδας.

Θεόδωρος Μπατρακούλης
Μέλος ΣΕΠ Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, Δικηγόρος

Καθώς ἦρθε ὁ νέος χρόνος καί ἐκδίδονται πλῆθος λευκωμάτων γιά τό 2007, ξεχωρίσαμε τό ἡμερολόγιο τῶν ἐκδόσεων INFOGNOMON, μέ τίτλο «Ἡ ὡραία Ἑλλάς».

Τόσο γιά τήν χρηστική του ἀξία (μέ ἐπαρκή χῶρο γιά κάθε μέρα καί ὥρα) ὅσο καί γιά τήν αἰσθητική του ἀξία, μέ τίς πάμπολλες - ἄνω τῶν 100 - φωτογραφίες ἀπό ὅλες τίς περιφέρειες τῆς πατρίδας μας πού κοσμοῦν τίς σελίδες του. Γνωστές καί ἄγνωστες ὀμορφιές τῆς χώρας μας παρελαύνουν καί δίνουν τό στίγμα τῆς μοναδικῆς Ἑλλάδας τῆς ἱστορίας, τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς φύσης.

Ο Ι. Σοφιανόπουλος και οι ΥΠΕΞ της τελευταίας δεκαετίας

Όταν κατά την προ 60ετίας δημιουργία του Χάρτη του ΟΗΕ επέκειτο ψηφοφορία για την είσοδο της Αργεντινής, και το καταστατικό προέβλεπε είσοδο μόνο Δημοκρατιών, τη χώρα αυτή υπερασπίζονταν, όπως την Τουρκία σήμερα στην Ε.Ε., οι ίδιες πάλι δυνάμεις: Οι ΗΠΑ και η Αγγλία. Ο Έλληνας εκπρόσωπος, ο τότε ΥΠΕΞ Ιωάννης Σοφιανόπουλος του Αγροτικού κόμματος, από το Σοποτό Αχαΐας, που είχε μαθητεύσει στη σχολή του Βενιζέλου, με ό,τι καλό ή στραβό σήμαινε αυτό, ψήφισε κατά συνείδηση, «Όχι». Κάτι που στη συνέχεια τον έθεσε εκτός Υπουργείου. Από την άλλη το ίδιο αυτό «Όχι» είχε θετική επίπτωση ως προς την τύχη της Δωδεκανήσου. Επίσης δεν ήταν ανάξια λόγου και η συμβολή του ως προέδρου της πιο σπουδαίας επιτροπής του ΟΗΕ, που οργάνωσε το Συμβούλιο Ασφαλείας, του οποίου η Ελλάδα είναι σήμερα μέλος. Ας μην πάω στα πιο πριν. Στη Βαλκανική Συνεννόηση ή στη συμβολή του στη χάραξη των ορίων της χώρας κλπ. Να θυμίσω μόνο τη φράση του ένα χρόνο μετά από τη συμφωνία της Βάρκιζας στην οποία είχε προεδρεύσει εκ μέρους της Ελληνικής Κυβέρνησης: «Αν ήξερα ότι τα τιμημένα όπλα του ΕΛΑΣ, με τα οποία ο Λαός μας αντιστάθηκε στον κατακτητή, θα τα έδινε το κράτος στους Χίτες, δεν θα είχα υπογράψει ποτέ την Συμφωνία της Βάρκιζας».

Τα παρέθεσα αυτά προς χάριν ενός ρητορικού ερωτήματος: Ποιος είναι, αν υπάρχει, ένας νέος Σοφιανόπουλος στην υφιστάμενη πολιτική Ελλάδα; Και ας το θέσω και αλλιώς. Τι θα έλεγε αν ζούσε σήμερα και ήταν ΥΠΕΞ; Φαντάζομαι ότι πέραν από τον τερματισμό της εισβολής και κατοχής, και την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Τουρκία, όπως και όσα αυτή προβλέπει, ως Δημοκράτης που ήταν, θα αγωνίζονταν και για τον εκδημοκρατισμό της γειτονικής χώρας, με πρώτο θέμα, την απελευθέρωση του έγκλειστου στην ειρκτή του Ίμραλι. Κάτι που όφειλε και οφείλει και η Ευρώπη. Και ναι μεν η πρώην, όσο η νυν κυβερνητική Ελλάδα, έχουν ΥΠΕΞ, πλην δεν έχουν Σοφιανόπουλους. Ίσως ήταν ο Μολυβιάτης, που τον τιμά ως Βουλευτή Επικρατείας της Ν.Δ. το ότι προσυπέγραψε την πρόσκληση στην Αθήνα του Κούρδου ηγέτη, τον Απρίλιο του '97 -το ξέρω γιατί εγώ μάζεψα τις 186 υπογραφές των Βουλευτών- όπως τον τιμά η στάση του ως προς το σχέδιο Annan, όντας ΥΠΕΞ, στη Λουκέρνη. Όμως από την ίδια θέση και τη συμμετοχή στα όργανα της Ε.Ε. δεν ανέδειξε το θέμα του εκδημοκρατισμού της Τουρκίας, έστω αν η καρατόμησή του το 2006, που συνέπεσε ή ζητήθηκε έξωθεν να συμπέσει με τη μελανή επέτειο της 15ης Φεβ.99, τον ανέβασε εκ νέου στην εκτίμησή μου. Και γιατί είμαι βέβαιος ότι, ειδικά ο ύστερος Μολυβιάτης, ποτέ δεν θα εμπλέκονταν σε τέτοια αποτρόπαια πράξη, όπως η παράδοση ενός ηγέτη. Πόσο μάλλον, ο Σοφιανόπουλος.

Τι να πω για τους άλλους τρεις εκ της τετράδας της τελευταίας δεκαετίας; Απλά, δεν γίνεται καμιά σύγκριση με το Σοφιανόπουλο. Ίσως μόνο κάποια, μεταξύ τους. Λέω δε «ίσως» γιατί οι δυο πρώην ΥΠΕΞ, υπολείπονται ακόμη και της νυν. Και γιατί δεν είναι μόνο οι σκιές από την πρόσφατη πολιτική ιστορία της χώρας που σκιάζουν έτι περεταίρω τη σκιώδη τους κυβέρνηση, προσδίδοντας της και ονομασία προέλευσης. Είναι και το παρόν. Γιατί ούτε καν η ένοικος του επί της Βασιλίσσης Σοφίας κτιρίου, λέει τέτοια λόγια, ανεξαρτήτως του εάν η στάση της υπαγορεύεται από κάποιες άλλες σκοπιμότητες. Αντίθετα, ο λόγος του Γιώργου Παπανδρέου στο Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο, αν μη τι άλλο, διεκδικεί να βρεθεί στον αντίποδα πάντων και πασών.

Γιατί τι είναι αν όχι αντίποδας η φράση ότι οι κυρώσεις, που προβλέπονται άλλωστε, συνιστούν αποτυχία της ευρωτουρκικής προσέγγισης; Τι είναι αν δεν είναι ιδεολογική τρομοκρατία το ότι «θα έχουν επιπτώσεις» στα Ελληνοτουρκικά; Λόγια που και η γνωστή ακόμη ΥΠΕΞ, αναπαρήγαγε πιο ήπια, και που δεν εκστομίζει κανείς άλλος. Ούτε καν οι ΗΠΑ και η Αγγλία.

Χρῆστος Κηπουρός
πρ. βουλευτής Ἔβρου

Μπινιές

§
Ἡ ἀράχνη ρίχνει βάση
στήν ἀδράνεια

§
Ὁ μαζόχας γεννάει σαδιστή γιό

§
Ὁ σκῦλος ἀκολουθάει
τό ἀφεντικό του

§
Ὁ μπάσταρδος κάνει
τόν καλύτερο γενίτσαρο

§
Τά σκιάχτρα διώχνουν τά πουλιά
καί καλνᾶνε τούς κλέφτες!

§
Τόν ἀφήνω τόν ἄλλον νά
μέ πλησιάσει, ὅσο νά μήν
...κολλήσει πάνω μου

§
Χάραμα
Τό φεγγάρι
ἀποτύπωμα φιλιοῦ
στό μάγουλο τ' οὐρανοῦ

Δόν Σάντσο - VRiZΩ Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Τίνος εἶναι ὁ κεμετζές;
Ὁ πρώην ὑπουργός Μεχμέτ Ἀγάρ βρέθηκε

σέ σύλλογο Τραπεζούντιων τῆς Πόλης καί κάποιοι τόν ρώτησαν τί γίνεται μέ τόν παραδοσιακό κεμετζέ, πού τόν διεκδικοῦν καί οἱ Ἕλληνες. Ὁ Ἀγάρ δήλωσε πώς «ὁ κεμετζές εἶναι καί θά παραμείνει δικός μας». **(17-12, ἐφ. Χουριέτ)**

Πές τα, χρυσόστομε!
Ὀργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ἕνωση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων συνέδριο μὲ τίτλο "Προτάσεις γιὰ λύση τοῦ Κουρδικοῦ προβλήματος". Ὁ συγγραφέας καὶ ἀρθρογράφος τῆς ἐφημερίδας Ραντικὰλ Περιχὰν Μαγντὲν, ἀπαντώντας στὸν προλαλήσαντα Ὀρὰλ Τσαλισλὰρ πού εἶχε πεῖ πῶς ἡ λύση στὸ Κουρδικὸ εἶναι νὰ μποροῦνε νὰ ζοῦνε οἱ Κοῦρδοι ὅπως θέλουν, δήλωσε: Ἄραγε οἱ Τοῦρκοι σὲ αὐτὴ τὴ χώρα ζοῦνε ὅπως θέλουν; Οἱ Μουσουλμάνοι καὶ οἱ χριστιανοὶ ζοῦνε ὅπως θέλουν; Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ ὑπάρχει μία ὀπισθοδρόμηση. Οἱ μόνοι ποὺ ζοῦνε ὅπως θέλουν εἶναι τὸ περιβάλλον τοῦ Στρατοῦ. Στὴν Τουρκία πρέπει νὰ γίνει ὁπωσδήποτε κάτι ἐνάντια στὴν ἡγεμονία τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου. **(16-12-06, ἐφ. Νέτγκαζετε)**

Ὁ Ὄργουελ ἦταν τελικά... πρόβατο!
Στελέχη τῆς Ἀσφάλειας ποὺ μετέχουν στὴν ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐγκλημάτων στὸ διαδίκτυο πρότειναν οἱ χρῆστες νὰ μπαίνουν στὸ δίκτυο μὲ κωδικὸ καὶ μὲ τὴν χρήση τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ταυτότητάς τους. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεκλήθη μὲ ἐντολὴ τοῦ Ἐρντογάν κι ἀποφάσισε τὴν δημιουργία Κέντρου παρακολούθησης τηλεπικοινωνιῶν μέσω διαδικτύου. Προτείνουν ἐπίσης οἱ παροχεῖς ὑπηρεσιῶν internet νὰ καταγράφουν καὶ νὰ διατηροῦν ἀρχεῖα μὲ τὶς κινήσεις τῶν πελατῶν του. **(17-12, ἐφ. Ζαμάν)**

Γιά κάντε μιά σύγκριση...
Παρουσιάζοντας τὸν πρῶτο τουρκικῆς σχεδίασης δορυφόρο ὁ διευθυντὴς τοῦ ἰνστιτούτου ἐρευνῶν TUBITAK Οὐγοὺρ Μουρὰτ Λέλογλου δήλωσε: Γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ "Rasat" ξοδέψαμε 6.000.000 $ καὶ γιὰ τὸν ἐπίγειο σταθμὸ ἄλλα 2-3. Ἡ διαστημικὴ τεχνολογία εἶναι κρίσιμη γιὰ λόγους ἀσφαλείας καὶ πολὺ σημαντικὴ σὲ μία ταχέως ἀναπτυσσόμενη οἰκονομία. Ἡ διαστημικὴ τεχνολογία γιὰ χῶρες σὰν τὴν Τουρκία δὲν ἀποτελεῖ πολυτέλεια". Πρόσθεσε πὼς ὁ δορυφόρος θὰ εἶναι ἕτοιμος γιὰ ἐκτόξευση στὶς ἀρχὲς τοῦ 2008. **(17-12, ἐφ. Χουριέτ)**

Πάντα τά ἴδια γουρούνια
Συνελήφθησαν 7 παιδιὰ στὸ χωριὸ Πιριντζλὶκ κοντὰ στὸ Ντιάρμπακιρ γιατί εἶχαν κλέψει μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ τηλεφωνικὸ καλώδιο ποὺ ἐξυπηρετοῦσε τὸν σταθμὸ χωροφυλακῆς τοῦ χωριοῦ. Ἐκ τῶν συλληφθέντων, ὁ 16χρονος Σεμσετὶν Γιαβουζκαπλὰν «ἔπαθε καρδιακὸ ἐπεισόδιο» καὶ πέθανε. Τὸ ἔμαθαν οἱ χωρικοὶ καί πῆγαν στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα καὶ ζήτησαν τὸ σῶμα του. Ὅταν πῆραν ἀρνητικὴ ἀπάντηση, οἱ 50 περίπου χωρικοὶ ἐπὶ 15 λεπτὰ πετροβόλησαν τὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα. Ἡ μητέρα τοῦ θανόντος, Ζεϊνὲπ Γιαβουζκαπλὰν ἰσχυρίστηκε πὼς ὁ γιὸς της πέθανε ἀπὸ τὸ ξύλο μέσα στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα. **(18-12, ἐφ. Χουριέτ)**

Μ.Κ. **kyneg@otenet.gr**

Ἀντιφωνήματα

Ὅταν ἡ Χεζμπολά κατεβάζει 1.000.000 κόσμο σέ διαδηλώσεις, ὁ Σινιόρα προσλαμβάνει 11.000 νέους μπάτσους. Καί ἡ Δύση; Ἐπιχαίρει πού ἐνισχύεται ἡ δημοκρατία!

Ἕνας στούς 32 ἐνήλικες ἀμερικανούς εἶναι στή φυλακή, ἤ ἀλλιῶς 7.000.000 ἄνθρωποι! Βάλτε κι 1.000.000 αἰχμαλώτους πολέμου σέ τρίτες χῶρες... Νάτη ἡ χώρα τῆς ἐλευθερίας!

Τό πλουσιότερο 0,1% τῶν Ἀμερικανῶν αὔξησε τά εἰσοδήματά του κατά 27,5% σ' ἕνα χρόνο. Τό φτωχότερο 20% κατά ...1,8%! Ὅλο καί προοδεύουμε ὡς ἀνθρωπότητα, ἔ;

Τό 2002 - 03 εἶχαν λυσσάξει γιά εἰσβολή στό Ἰράκ. Τώρα πού τό κλῖμα ἀλλάζει γράφουν συνεχῶς γιά τήν "ἀνάγκη" νά μείνει ἐκεῖ ὁ Στρατός. Τόσο ἔγκυροι οἱ New York Times!

Πέρασε ἀπό τό Κογκρέσο ἡ Palestinian Anti-Terrorism Act (S. 2370) μέ πρόταση τῆς Ileana Ros-Lehtinen καί τοῦ Tom Lantos. Εἶναι βαρετό πιά ἐκεῖ τό παιχνίδι γιά τήν AIPAC, σάν νά κλέβει τυφλό καί παράλυτο ἐπαίτη

Ἔτσι λένε νά προλάβουν ἐπανεκλογή τῆς Χαμάς. Εἴπαμε, ἡ Δημοκρατία δέν ἔχει ἀδιέξοδα - ὅλο καί καμμιά πουστιά ἐφευρίσκεται (πχ πρόωρες ἐκλογές Παλαιστίνης)

Νά πού ὁ ΟΗΕ θά στείλει ἐμπειρογνώμονες στό Νταρφούρ νά ἐλέγξουν τήν κατάσταση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Μετά ἴσως στείλει στή Β. Κορέα, στό Μάλι, στόν Ἄρη...

Γιά τή Γάζα ὅμως ἡ ἀποστολή τοῦ Ντέσμοντ Τούτου δέν πῆρε τήν ...ἰσραηλινή βίζα (!) καί ἔμεινε στό περίμενε - μαζί κι ὅλη ἡ ὑφήλιος

Τίς ἴδιες μέρες πού χύμηξαν οἱ ἀσφαλίτες τῆς Πόλης στά νόμιμα στέκια τῆς Ἀριστερᾶς, οἱ Γερμανοί συνάδελφοί τους ἔκαναν δεκάδες ἐφόδους σέ σπίτια Τούρκων «*τρομοκρατῶν*»

Θέλετε ν' ἀγοράσετε γῆ καί σπίτι στή Βόρεια Κύπρο; http://www.northernlandcyprus.com/index.html Τί; Κατεχόμενη; Μή λέτε σάχλες, ἐδῶ μιλᾶμε γιά μπίζνες, σοβαρευτεῖτε...

Κερδήθηκε καί ἡ ὑπόθεση Ξενίδη - Ἀρέστη στό ΕΔΑΔ, μέ 885.000 εὐρώ λυπητερή γιά τά Τουρκάκια. Συνεχίζουμε - κι ὄχι μόνο ἀπό τήν Κύπρο μά κι ἀπό Ἴμβρο - Πόλη!

11 αἰῶνες πρίν τόν Εὐκλείδη γεωμετρικές πρόοδοι μέ κλασματικό λόγο; Ναί, στή Φαιστό τοῦ 1550 π.Χ., κατά τόν μαθηματικό κι ἐρευνητὴ Μηνὰ Τσικριτσή!

Μέ διεθνεῖς σημαντικές παρουσίες τό 5ο Διεθνές Συμπόσιο Ἐνάντια στὴν Ἀπομόνωση (λευκά κελλιά κτλ). Ἄς ἐλπίσουμε καί σέ ἁπτά ἀποτελέσματα, σύντροφοι...

Τή Θεσσαλονίκη προτείναμε γιά ἕδρα τῆς τεχνικῆς γραμματείας τῆς Διαβαλκανικῆς Συνεργασίας. Ἄς ἐλπίσουμε νά μήν πρόκειται γιά ἕνα (ἀκόμη) ἄδειο θεσμοπουκάμισο

Ἐρώτηση στήν Γιαννάκου τοῦ Κ. Γκιουλέκα γιά τό ἐφιαλτικό (καί μέ τίς 2 ἔννοιες) βιβλίο Ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικοῦ. Τό θέμα εἶναι μεῖζον: Πρέπει νά πάει στά σκουπίδια

Τί γίνεται ρέ παιδιά μέ τό σχεδιαζόμενο χρυσωρυχεῖο στό Κρούμωφγκραντ; Τότε οἱ Βούλγαροι εἶχαν πεῖ ὄχι, τώρα ἄλλαξε κάτι; Προφανῶς μᾶς ἀφορᾶ ὡς Θρᾶκες ἄ μ ε σ α!

Νά λοιπόν πού τό γραφεῖο Europe Direct Κομοτηνῆς τά κατάφερε: Ἔρχεται στήν πόλη μας ἡ ἔκθεση τῆς Ἄννα Φράνκ! Ὁποία τιμή, τό ἴδιο τό σκήνωμα τοῦ Ὁλοκαυτώματος!

Κι ἔτσι, ἐπειδή στήν Ἑλλάδα δέν ξέραμε τί θά πεῖ ναζισμός καί διωγμός, θά ρθοῦν ἄλλοι, ἀπ' ἔξω, νά μᾶς τό ποῦν. Μέ δικά τους λόγια (καί - κυρίως - συμφέροντα).

Ὁ Δικηγορικός Σύλλογος Ξάνθης διοργάνωσε ἐκδήλωση μέ Ματθία-Ἀλιβιζάτο καί θέμα τίς ἁρμοδιότητες τοῦ μουφτῆ. Φιρί φιρί τό πᾶνε νά δικαιώσουν τά τούρκικα αἰτήματα

Μεγάλη γιορτή τῶν Ρομά στό ξενοδοχεῖο ΑΡΚΑΔΙΑ σήμερα, μέ χορούς, τραγούδια (στή ρωμανί) καί διανομή δώρων ἀπό τόν σύλλογο ΡΟΜ. Νά σκάσουν οἱ ὀχτροί τους!

Βῆμα μπροστά ἡ λειτουργία γραφείου τοῦ ΕΦΕΤ στήν Κομοτηνή. Ἡ τριτοκοσμική εἰκόνα κάποιων «μαγαζιῶν» θά βελτιωθεῖ, μόνο νά λειτουργήσει σωστά κι ἀμερόληπτα

Τολμηρὴ ἡ ἐπισήμανση τοῦ Περιφερειάρχη Μ. Ἀγγελόπουλου: Μόνο 25 στούς 500 (!!!) ὑπαλλήλους τῆς Περιφέρειας ξέρουν νά γράψουν 2-3 παραγράφους στ' ἀγγλικά!

Τό προεκτείνουμε λοιπόν, ρωτώντας: Πόσα παίρνουν (ἐπισήμως) αὐτοί πού μπερδεύουν τό γιές μέ τό νόου; Μέ τί διαδικασίες προσλήφθηκαν; Ἐξασφαλίζεται ἔστω τώρα μιά στοιχειώδης ἀγγλομάθεια;

Τήν κάναμε πάλι προχτές: Δημοσιεύσαμε τό ἄρθρο γιά τόν Μέγα Ἀλέξανδρο τοῦ Ἐδεσσαίου φίλου Δημήτρη Εὐαγγελίδη ξεχνώντας τ' ὄνομά του! Χίλια συγγνώμη...

Ἀδέρφια, Καλά Χριστούγεννα σέ ὅλους καί καλή χρονιά, μέ ὅ,τι καλύτερο τόσο στό ἐπίπεδο τοῦ «ἐγώ» ὅσο καί τοῦ «ἐμεῖς»!

VOTA COMMUNIA URBI ET ORBI

(ἤ «Ἡ συνεχιζόμενη ἐπέλαση τοῦ οἰκουμενισμοῦ»)

Του Ν. Δαπέργολα

Ἡ πρόσφατη ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Κωνσταντινούπολη ἀποτέλεσε ἕνα γεγονὸς ἐξαιρετικὰ ἀποκαλυπτικό. Ὄχι βεβαίως γιὰ τοὺς πολλούς, ποὺ χαμένοι μέσα στὴ χαζοχαρούμενη «ἐκσυγχρονιστική» τους νεοελληνικὴ ἀφασία, τὸ θεώρησαν ὡς μία ἀπολύτως θετικὴ καὶ φυσιολογικὴ (ὡς ἐναρμονισμένη μὲ τὸ εὐρύτερο κλίμα τῆς ἀνεκτικότητας, ποὺ δῆθεν χαρακτηρίζει τοὺς καιροὺς μας) ἐξέλιξη. Οὔτε ὅμως καὶ γιὰ ἐκείνους, τοὺς ἴσως καλοπροαίρετους ἀλλὰ προδήλως ἀφελεῖς, ποὺ διέγνωσαν στὴ συμπεριφορὰ τοῦ συγκεκριμένου ποντίφηκα ἐνδόμυχες ἐπιθυμίες ἐπιστροφῆς στὴν ἀρχέγονη ἐκκλησιαστικὴ ἀλήθεια. Γιὰ μᾶς ἡ ἀνάγνωση τοῦ γεγονότος ὑπῆρξε βεβαίως ἐντελῶς διαφορετική.

Ἐμεῖς στὴν πραγματικότητα εἴδαμε κατ' ἀρχὰς ἄλλο ἕνα μικρὸ ἐπεισόδιο στὸ μακραίωνο (καὶ ἀπολύτως γνωστὸ σὲ ὅσους διαθέτουν στοιχειώδεις ἱστορικὲς γνώσεις) σήριαλ τῆς ἀπόπειρας τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν νὰ ἐπιτύχουν τὴν Ἕνωση μὲ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία (μὲ τὴ λέξη «ἕνωση» βεβαίως νὰ ὑπονοεῖ πάντοτε τὴν ὑποταγὴ καὶ ἀφομοίωση ὑπὸ τοὺς δικούς τους ὅρους). Καὶ ἐπειδὴ ἀσφαλῶς τὸ πρᾶγμα ἔχει προσλάβει τὶς τελευταῖες δεκαετίες καὶ ἄλλες διαστάσεις, εἴδαμε ταυτόχρονα καὶ ἕνα ἀκόμη πανάθλιο ἐπεισόδιο σ' ἕνα εὐρύτερο σήριαλ (μέσα στὸ ὁποῖο ἔχει καὶ τὸ προαναφερθὲν πρὸ πολλοῦ ἐνσωματωθεῖ): ἐκεῖνο τοῦ γενικότερου θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ, ποὺ ἔχει ὡς ἄμεσους στόχους του τὴν ἄμβλυνση τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης τῶν λαῶν, τὴν ἄλεση (μέσα ἀπὸ τὸ μίξερ τῶν συνεχῶν ἐπαφῶν, τῶν «διαλόγων» καὶ τῶν συμπροσευχῶν) τῶν θρησκευτικῶν τους ἰδιαιτεροτήτων καὶ τὴν ψυχολογική τους προετοιμασία γιὰ τὸ σερβίρισμα τῆς γνωστῆς νεοεποχίτικης πανθρησκειακῆς σαλάτας, τῆς ὁποίας ὄχι μόνο ἡ συνταγὴ (ὡς ἄσκηση ἐπὶ χάρτου) ἔχει ὁλοκληρωθεῖ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ παρασκευὴ βρίσκεται ἤδη ἐν πλήρῃ ἐξελίξει. Βεβαίως ἐννοεῖται ὅτι εἴδαμε καὶ προφανῆ πολιτικὰ παιχνίδια, δεδομένων τόσο τῆς καθ' ὅλα ὕποπτης ἐδῶ καὶ καιρὸ υἱοθεσίας τοῦ Φαναρίου ἀπὸ τὶς ἀμερικανικὲς ὑπηρεσίες, ὅσο καὶ τῆς ἀνάγκης νὰ πιεστεῖ ἡ ἐκκλησιαστικὰ «ξεροκέφαλη» καὶ οἰκονομικὰ πανίσχυρη (καὶ πάλι πλέον) Ρωσία. Τὰ πολιτικὰ δρώμενα ὅμως, ὅσο κι ἂν διαπλέκονται ἄμεσα μὲ τὰ θρησκευτικὰ μέσα σ' αὐτὸ τὸ νεοεποχοταξίτικο γαϊτανάκι, δὲν εἶναι οὔτως ἢ ἄλλως τὰ πρωτεύοντα. Γιὰ τὸν γράφοντα, τὸ παιχνίδι εἶναι πρωτίστως πνευματικὸ καὶ θρησκευτικὸ καὶ δευτερευόντως πολιτικό - οἰκονομικό. Σὲ πεῖσμα ὅλων τῶν προσεγγίσεων ποὺ ἑδράζονται στὸ ἁπλοϊκὸ μαρξιστικὸ μοντέλο, θεωρῶ ὅτι ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ὑποταγὴ τῶν λαῶν ἀποτελεῖ στὴν πραγματικότητα τὸ μέσο γιὰ τὴν πνευματικὴ τους ἅλωση - καὶ ὄχι τὸ ἀντίστροφο.

Καὶ αὐτὸ τὸ θρησκευτικὸ - πνευματικὸ παιχνίδι μαίνεται ἐδῶ καὶ ἀρκετὲς δεκαετίες, μὲ τὴ συνενοχὴ ἐννοεῖται καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ Φαναρίου (θυμηθεῖτε γιὰ παράδειγμα τὰ διαβόητα οἰκουμενιστικὰ ἀνοίγματα τοῦ Ἀθηναγόρα ἀλλὰ καὶ ἐνίων διαδόχων του), ἐπ' ἐσχάτων ὅμως τῶν χρόνων καὶ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας (εἴτε μὲ τοὺς ἐναγκαλισμοὺς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μὲ τὸ Βατικανό, εἴτε μὲ τὴ μόνιμη ἐκπροσώπηση στὴν παρωδία τοῦ - αὐτοφερόμενου ὡς - Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, εἴτε μὲ τοὺς συναγελασμοὺς συγκεκριμένων ἱεραρχῶν μας σὲ διαθρησκειακὲς λατρευτικὲς μυστικοσυνάξεις μαζὶ μὲ καρδινάλιους, γκουρού, ἰμάμηδες καὶ μάγους). Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο θεωρημένη ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Κωνσταντινούπολη, δείχνει νὰ προσέθεσε ἄλλο ἕνα ἰδιαίτερο βῆμα πρὸς τὴν ἐπιποθούμενη κατεύθυνση. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἄλλωστε καὶ κοινὲς λατρευτικὲς συνευρέσεις εἴχαμε (πολὺ πιὸ βαρύνουσας σημασίας ἀπὸ ἁπλὲς συμπροσευχές, ἀλλὰ καὶ πολὺ πιὸ φανερὲς καὶ ἐπίσημες) καὶ τροπάρια ὑπὲρ τοῦ «ἁγιωτάτου» Πάπα Ρώμης ἀκούσαμε (ἐπίκληση ποὺ ἀπὸ θεολογικῆς σκοπιᾶς πολὺ ἁπλᾶ σημαίνει ὅτι - τουλάχιστον γιὰ κάποιους - ἡ ρωμαιοκαθολικὴ αἵρεση δὲν ὑφίσταται πιὰ καὶ τὸ Σχῖσμα ἔχει πλέον ἀρθεῖ), ὅπως καὶ περίεργες δηλώσεις τιτουλάριων πατριαρχικῶν ἐπισκόπων περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς σύγχρονης ἐποχῆς ποὺ δῆθεν ἐπιτάσσουν τὴ σχετικοποίηση τῶν ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων (σὲ σχέση μὲ τὰ ὅσα προβλέπουν γιὰ τὶς συμπροσευχὲς μὲ ἑτεροδόξους). Ὅσο γιὰ τὴν προσευχὴ τοῦ Πάπα μέσα στὸ Μπλὲ Τζαμί, ἔβαλε καὶ αὐτὴ βεβαίως μὲ τὴ σειρὰ τῆς ἄλλη μία χαρακτηριστικὴ πινελιὰ σ' αὐτὸν τὸν πολὺ ἐνδιαφέροντα πίνακα.

Συνέχεια στή σελίδα 5